

Lysistrate

Prologos

- [1] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' εἴ τις ἔς **Βακχείον** αύτὰς ἐκάλεσεν,
[2] ή 'ς **Πανὸς** ή 'πὶ **Κωλιάδ'** ή 'ς **Γενετυλλίδος**,
[3] ούδ' ἀν διελθεῖν ἦν ἀν ὑπὸ τῶν **τυμπάνων**.
[4] νῦν δ' **οὐδεμίᾳ πάρεστιν** ἐνταυθοῖ **γυνή**.
[5] πλὴν ἡ γ' ἐμὴ **κωμῆτις** ἥδ' ἐξέρχεται.
[6] **χαῖρ'** ὡ **Καλονίκη**.
- [6b] [Καλονίκη]: καὶ σύ γ' ὡ **Λυσιστράτη**.
[7] τί **συντετάραξαι**; μὴ **σκυθρώπαζ'** ὡ **τέκνον**.
[8] οὐ γὰρ **πρέπει** σοι **τοξοποιεῖν** τὰς **όφρος**.
- [9] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡ **Καλονίκη** κάομαι τὴν **καρδίαν**,
[10] καὶ **πόλλῳ** ὑπὲρ ἡμῶν τῶν **γυναικῶν** ἄχθομαι,
[11] ὅτιὴ παρὰ μὲν τοῖς **ἀνδράσιν** **νενομίσμεθα**
[12] **εἶναι πανούργοι**—
- [12b] [Καλονίκη]: καὶ γάρ **ἐσμεν** νὴ **Δία**.
- [13] [Λυσιστράτη]: **εἰρημένον** δ' αύταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε
[14] βουλευσομέναισιν οὐ περὶ **φαύλου πράγματος**,
[15] εὔδουσι **κούχ** **ῃκουσιν**.
- [15b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ὡ **φιλτάτη**
[16] **ἥξουσιν** **χαλεπή** τοι **γυναικῶν** **ἔξιδος**.
[17] ή μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν **ἄνδρ'** ἐκύπτασεν,
[18] ή δ' **οἰκέτην** **ῃγειρεν**, ή δὲ **παιδίον**
[19] **κατέκλινεν**, ή δ' **ἔλουσεν**, ή δ' **ἔψωμισεν**.
- [20] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' **ἔτερά τάρ'** ἦν τῶνδε **προύργιαίτερα**
[21] **αύταῖς**.
- [21b] [Καλονίκη]: τί δ' **ἔστιν** ὡ **φίλη** **Λυσιστράτη**,
[22] ἐφ' δ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς **γυναικας** **συγκαλεῖς**;
[23] τί τὸ **πρᾶγμα**; **πηλίκον** τι;
- [23b] [Λυσιστράτη]: **μέγα**.
- [23c] [Καλονίκη]: μῶν καὶ **παχύ**;
- [24] [Λυσιστράτη]: καὶ νὴ **Δία** **παχύ**.
- [24b] [Καλονίκη]: κάτα πῶς οὐχ **ῃκομεν**;
- [25] [Λυσιστράτη]: οὐχ οὗτος ὁ **τρόπος**· ταχὺ γὰρ ἀν **ξυνήλθομεν**.
[26] ἀλλ' **ἔστιν** ὑπ' ἐμοῦ **πρᾶγμ'** ἀνεζητημένον
[27] **πολλαῖσι** τ' **ἀγρυπνίαισιν** **έρριπτασμένον**.
- [28] [Καλονίκη]: ή πού τι **λεπτόν** **ἔστι** τούρριπτασμένον.
- [29] [Λυσιστράτη]: οὕτω γε **λεπτὸν** ὕσθ' **ὅλης** τῆς **Ἐλλάδος**
[30] **ἐν ταῖς γυναιξίν** **ἔστιν** ή **σωτηρία**.
- [31] [Καλονίκη]: **ἐν ταῖς γυναιξίν**; ἐπ' ὀλίγου γ' ὠχεῖτ' **ἄρα**.
- [32] [Λυσιστράτη]: **ώς** **ἔστ'** **ἐν** ἡμῖν τῆς **πόλεως** τὰ **πράγματα**,
- [33] ή μηκέτ' **εἶναι** μήτε **Πελοποννησίους**—
- [34] [Καλονίκη]: βέλτιστα τοίνυν μηκέτ' **εἶναι** νὴ **Δία**.
- [35] [Λυσιστράτη]: **Βοιωτίους** τε **πάντας** **ἔξολωλέναι**.
- [36] [Καλονίκη]: μὴ δῆτα **πάντας** γ', ἀλλ' **ἄφελε** τὰς **ἔγχέλεις**.
- [37] [Λυσιστράτη]: περὶ τῶν **Ἀθηνῶν** δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
[38] **τοιούτον** οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
[39] ήν δὲ **ξυνέλθωσ'** αἱ **γυναικες** ἐνθάδε
[40] αἱ τ' ἐκ **Βοιωτῶν** αἱ τε **Πελοποννησίων**

- [41] ήμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.
- [42] [Καλονίκη]: τί δ' ἀν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίστο
- [43] ἡ λαμπρόν, αἱ καθήμεθ' ἔξηνθισμέναι,
- [44] κροκωτοφοροῦσαι καὶ κεκαλλωπισμέναι
- [45] καὶ Κιμμερίκ' ὁρθοστάδια καὶ περιβαρίδας;
- [46] [Λυσιστράτη]: ταῦτ' αὐτὰ γάρ τοι κάσθ' ἂ σώσειν προσδοκῶ,
- [47] τὰ κροκωτίδια καὶ τὰ μύρα χαὶ περιβαρίδες
- [48] χῆγχουσα καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.
- [49] [Καλονίκη]: τίνα δὴ τρόπον ποθ';
- [49b] [Λυσιστράτη]: ὥστε τῶν νῦν μηδένα
- [50] ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἄρεσθαι δόρυ—
- [51] [Καλονίκη]: κροκωτὸν ἄρα νὴ τῷ θεῷ 'γὰ βάψομαι.
- [52] [Λυσιστράτη]: μηδ' ἀσπίδα λαβεῖν—
- [52b] [Καλονίκη]: Κιμμερικὸν ἐνδύσομαι.
- [53] [Λυσιστράτη]: μηδὲ ξιφίδιον.
- [53b] [Καλονίκη]: κτήσομαι περιβαρίδας.
- [54] [Λυσιστράτη]: ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναικας δῆτ' ἔχρην;
- [55] [Καλονίκη]: οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἥκειν πάλαι.
- [56] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ὡς μέλ' ὅψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικάς,
- [57] ἀπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
- [58] ἀλλ' οὐδὲ Παράλων οὐδεμία γυνὴ πάρα,
- [59] οὐδ' ἐκ Σαλαμίνος.
- [59b] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἐκεῖναι γ' οἶδ' ὅτι
- [60] ἐπὶ τῶν κελήτων διαβεβήκασ' ὅρθισι.
- [61] [Λυσιστράτη]: οὐδ' ἀς προσεδόκων κάλογιζόμην ἐγὼ
- [62] πρώτας παρέσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνέων
- [63] γυναικας, οὐχ ἥκουσιν.
- [63b] [Καλονίκη]: ἡ γοῦν Θεογένους
- [64] ως δεῦρ' ιοῦσα θούκαταιον ἥρετο.
das Oukation
- [65] ἀτὰρ αἴδε καὶ δή σοι προσέρχονται τινες.
- [66] αἰδί θ' ἔτεραι χωροῦσί τινες. ίοὺ ίού,
- [67] πόθεν εἰσίν;
- [67b] [Λυσιστράτη]: Ἀναγυρουντόθεν.
- [67c] [Καλονίκη]: νὴ τὸν Δία·
- [68] ὁ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ.
- [69] [Μυρρίνη]: μῶν ὕστεραι πάρεσμεν ὡς Λυσιστράτη;
- [70] τί φής; τί σιγᾶς;
- [70b] [Λυσιστράτη]: οὐ σ' ἐπαινῶ Μυρρίνη
- [71] ἥκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.
- [72] [Μυρρίνη]: μόλις γὰρ ηὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
- [73] ἀλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγε.
- [74] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγου γ' οὕνεκα
- [75] τὰς τ' ἐκ Βοιωτῶν τὰς τε Πελοποννησίων
- [76] γυναικας ἐλθεῖν.
- [76b] [Μυρρίνη]: πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.
- [77] ἡδὶ δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέρχεται.
- [78] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη Λάκαινα χαῖρε Λαμπιτοῦ.
- [79] οἶον τὸ κάλλος γλυκυτάτη σου φαίνεται.
- [80] ως δ' εὐχροεῖς, ως δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου.
- [81] κὰν ταῦρον ἄγχοις.
- [81b] [Λαμπιτώ]: μάλα γ' οἰῶ ναὶ τῷ σιώ·

[82] γυμνάδομαι γὰρ καὶ ποτὶ πυγὰν ἄλλομαι.

[83] [Καλονίκη]: ὡς δὴ καλὸν τὸ χρῆμα τιτθίων ἔχεις.

[84] [Λαμπιτώ]: ἀπερ̄ ιερεῖόν τοί μ' ὑποψαλάσσετε.

[85] [Λυσιστράτη]: ἡδὶ δὲ ποδαπή 'σθ' ἢ νεᾶνις ἡτέρα;

[86] [Λαμπιτώ]: πρέσβειρά τοι ναὶ τῷ σιῶ Βοιωτίᾳ

[87] ἵκει ποθ' ὑμέ.

[87b] [Μυρρίνη]: νὴ μὰ Δία Βοιωτίᾳ,

[88] καλόν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

[88b] [Καλονίκη]: καὶ νὴ Δία

[89] κομψότατα τὴν βληχώ γε παρατειλμένη.

[90] [Λυσιστράτη]: τίς δ' ἡτέρα παῖς;

[90b] [Λαμπιτώ]: χαία ναὶ τῷ σιῶ,

[91] Κορινθία δ' αὖ.

[91b] [Καλονίκη]: χαία νὴ τὸν Δία

[92] δῆλη 'στὶν οὕσα ταυταγὶ τάντευθενί.

[93] [Λαμπιτώ]: τίς δ' αὖ ξυναλίαξε τόνδε τὸν στόλον

[94] τὸν τἄν γυναικῶν;

[94b] [Λυσιστράτη]: ἥδ' ἐγώ.

[94c] [Λαμπιτώ]: μύσιδδέ τοι

[95] ὅ τι λῆς ποθ' ἀμέ.

[95b] [Καλονίκη]: νὴ Δί' ὡ φίλη γύναι,

[96] λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὅ τι τοῦτ' ἔστι σοι.

[97] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἀν ἡδη. πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ

[98] ἐπερήσομαί τι μικρόν.

[98b] [Καλονίκη]: ὅ τι βούλει γε σύ.

[99] [Λυσιστράτη]: τοὺς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων

[100] ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὗ γὰρ οἶδ' ὅτι

[101] πάσαισιν ὑμῖν ἔστιν ἀποδημῶν ἀνήρ.

[102] [Καλονίκη]: ὁ γοῦν ἐμὸς ἀνὴρ πέντε μῆνας ὡ τάλαν

[103] ἀπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εύκρατη.

[104] [Μυρρίνη]: ὁ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτὰ μῆνας ἐν Πύλῳ.

[105] [Λαμπιτώ]: ὁ δ' ἐμός γα καὶ κ' ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλσῃ ποκά,

[106] πορπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

[107] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλυξ.

[108] ἐξ οῦ γὰρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,

[109] οὐκ εἴδον οὐδ' ὄλισβον ὄκτωδάκτυλον,

[110] δος ἦν ἀν ἡμῖν σκυτίνη 'πικουρία.

[111] ἐθέλοιτ' ἀν οὖν, εἰ μηχανὴν εὔροιμ' ἐγώ,

[112] μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

[112b] [Καλονίκη]: νὴ τῷ θεῷ.

[113] ἔγωγ' ἀν οὖν κἀν εἴ με χρείη τούγκυκλον

[114] τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν αὐθημερόν.

[115] [Μυρρίνη]: ἔγὼ δέ γ' ἀν κἀν ώσπερεὶ ψῆτταν δοκῶ

[116] δοῦναι ἀν ἐμαυτῆς παρατεμοῦσα θῆμισυ.

[117] [Λαμπιτώ]: ἔγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταύγετόν γ' ἄνω

[118] ἔλσοιμ' ὅπα μέλλοιμί γ' εἰράναν ἰδεῖν.

[119] [Λυσιστράτη]: λέγοιμ' ἄν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.

[120] ἡμῖν γὰρ ὡ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν

[121] ἀναγκάσειν τοὺς ἄνδρας εἰρήνην ἄγειν,

[122] ἀφεκτέ' ἔστὶ—

[122b] [Καλονίκη]: τοῦ; φράσον.

[122c] [Λυσιστράτη]: ποιήσετ' οὖν;

- [123] [Καλονίκη]: **ποιήσομεν**, κάν **ἀποθανεῖν** ήμᾶς δέη.

[124] [Λυσιστράτη]: **ἀφεκτέα τοίνυν ἐστὶν ήμιν τοῦ πέους.**

[125] τί μοι μεταστρέψεσθε; ποι βαδίζετε;

[126] αὔται τί μοιματε κάνανεύετε;

[127] τί χρώς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;

[128] ποιήσετ' ή οὐ ποιήσετ'; ή τί μέλλετε;

[129] [Καλονίκη]: ούκ ἀν ποιήσαιμ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

[130] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' ούδ' ἔγω γάρ, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπέτω.

[131] [Λυσιστράτη]: ταυτὶ σὺ λέγεις ὡς ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γε
[132] ἔφησθα σαυτῆς κάν παρατεμεῖν θῆμισυ.

[133] [Καλονίκη]: ἀλλ' ἀλλ' ὅ τι βούλει· κάν με χρῆ διὰ τοῦ πυρὸς

[134] ἔθελω βαδίζειν· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.

[135] ούδεν γὰρ οἶον ὡς φίλη **Λυσιστράτη**.

[136] [Λυσιστράτη]: τί δαὶ σύ;

[136b] [=Άλλη]: κάγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

[137] [Λυσιστράτη]: ὡς παγκατάπυγον θήμέτερον ἄπαν γένος,

[138] ούκ ἔτὸς ἀφ' ήμῶν εἰσιν αἱ τραγῳδίαι.

[139] ούδεν γάρ ἔσμεν πλὴν **Ποσειδῶν** καὶ σκάφη.

[140] ἀλλ' ὡς φίλη **Λάκαινα**, σὺ γὰρ ἐὰν γένη

[141] μόνη μετ' ἔμοῦ, τὸ πρᾶγμ' ἀνασωσάμεσθ' ἔτ' ἄν

[142] ξυμψήφισαί μοι.

[142b] [Λαμπιτώ]: χαλεπὰ μὲν ναὶ τὰ σιὰ

[143] γυναῖκάς ἐσθ' ὑπων ἄνευ ψωλᾶς μόνας.

[144] δόμως γα μάν· δεῖ τᾶς γὰρ εἰράνας μάλ' αὔ.

[145] [Λυσιστράτη]: ὡς φιλτάτη σὺ καὶ μόνη τούτων γυνή.

[146] [Καλονίκη]: εἰ δ' ὡς μάλιστ' ἀπεχοίμεθ' οῦ σὺ δὴ λέγεις,

[147] δο μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἀν διὰ τουτογὶ

[148] γένοιτ' ἀν εἰρήνη;

[148b] [Λυσιστράτη]: πολύ γε νὴ τὰ θεώ.

[149] εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετριμέναι,

[150] κάν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς Άμοργίνοις

[151] γυμναὶ παρίοιμεν δέλτα παρατετιλμέναι,

[152] στύοιντο δ' ἄνδρες κάπιθυμοῖεν σπλεκοῦν,

[153] ήμεῖς δὲ μὴ προσίοιμεν ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,

[154] σπονδὰς ποιήσαιντ' ἀν ταχέως, εὗ οἴδ' ὅτι.

[155] [Λαμπιτώ]: ὁ γῶν **Μενέλαος** τᾶς Ἐλένας τὰ μᾶλά πα

[156] γυμνᾶς παραϊδῶν ἔξεβαλ', οἰῶ, τὸ ξίφος.

[157] [Καλονίκη]: τί δ' ἦν ἀφιῶσ' ἄνδρες ήμᾶς ὡς μέλε;

[158] [Λυσιστράτη]: τὸ τοῦ **Φερεκράτους**, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

[159] [Καλονίκη]: **φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμιμημένα.**

[160] ἐὰν λαβόντες δ' ἐς τὸ δωμάτιον βίᾳ

[161] ἐλκωσιν ήμᾶς;

[161b] [Λυσιστράτη]: ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

[162] [Καλονίκη]: ἐὰν δὲ τύπτωσιν;

[162b] [Λυσιστράτη]: παρέχειν χρὴ κακὰ κακῶς.

[163] οὐ γὰρ ἔνι τούτοις ἥδονὴ τοῖς πρὸς βίαν.

[164] κάλλως ὀδυνῶν χρή· κάμέλει ταχέως πάνυ

[165] ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτ' εὐφρανθήσεται

[166] ἀνήρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρῃ.

[167] [Καλονίκη]: εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χήμιν ξυνδοκεῖ.

[168] [Λαμπιτώ]: καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἄνδρας ἀμὲς πείσομες

[169] παντὰ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν.

- [170] τὸν τῶν Ἀσαναίων γα μὰν ὁὐάχετον
[171] πᾶς κά τις ἀμπείσειεν αῦ μὴ πλαδδιῆν;
[172] [Λυσιστράτη]: ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.
[173] [Λαμπιτώ]: οὐχ ἄς πόδας κ' ἔχωντι ταὶ τριήρεες,
[174] καὶ τώργυριον τῶβυσσον ἢ πάρ τῷ σιῶ.
[175] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον·
[176] καταληψόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.
[177] ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,
[178] ἔως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,
[179] θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.
[180] [Λαμπιτώ]: παντῷ κ' ἔχοι, καὶ τῷδε γὰρ λέγεις καλῶς.
[181] [Λυσιστράτη]: τί δῆτα ταῦτ' οὐχ ὡς τάχιστ' ὡς Λαμπιτοῖ
[182] ξυνωμόσαμεν, δπως ἀν ἀρρήκτως ἔχῃ;
[183] [Λαμπιτώ]: πάρφαινε μὰν τὸν ὅρκον, ὡς ὀμιόμεθα.
[184] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἢ Σκύθαινα; ποὶ βλέπεις;
[185] θὲς ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα,
[186] καὶ μοι δότω τὰ τόμιά τις.
[186b] [Καλονίκη]: **Λυσιστράτη**
[187] τίν' ὅρκον ὄρκωσεις ποθ' ἡμᾶς;
[187b] [Λυσιστράτη]: **ὅντινα;**
[188] εἰς ἀσπίδ', ὥσπερ φάσ' ἐν Αἰσχύλῳ ποτέ,
[189] μηλοσφαγούσας.
[189b] [Καλονίκη]: μὴ σύ γ' ὡς Λυσιστράτη
[190] εἰς ἀσπίδ' ὁμόσης μηδὲν εἰρήνης πέρι.
[191] [Λυσιστράτη]: τίς ἀν οὖν γένοιτ' ἀν ὅρκος;
[191b] [Καλονίκη]: εἰ λευκόν ποθεν
[192] ἵππον λαβοῦσαι τόμιον ἐντεμοίμεθα.
[193] [Λυσιστράτη]: ποῖ λευκὸν ἵππον;
[193b] [Καλονίκη]: **ἄλλὰ πῶς ὀμούμεθα**
[194] ἡμεῖς;
[194b] [Λυσιστράτη]: ἐγώ σοι νὴ Δί', ἦν βούλη, φράσω.
[195] θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτίαν,
[196] μηλοσφαγούσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον
[197] ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ 'πιχεῖν ὕδωρ.
[198] [Λαμπιτώ]: φεῦ δᾶ τὸν ὅρκον ἄφατον ὡς ἐπαινίω.
[199] [Λυσιστράτη]: φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.
[200] [Μυρρίνη]: ὡς φίλταται γυναῖκες, ὡς κεραμεών ὄσος.
[201] [Καλονίκη]: ταύτην μὲν ἀν τις εὐθὺς ἡσθείη λαβών.
[202] [Λυσιστράτη]: καταθεῖσα ταύτην προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
[203] δέσποινα Πειθοῖ καὶ κύλιξ φιλοτησία,
[204] τὰ σφάγια δέξαι ταῖς γυναιξὶν εὔμενής.
[205] [Καλονίκη]: εὔχρων γε θαῖμα κάποπυτίζει καλῶς.
[206] [Λαμπιτώ]: καὶ μὰν ποτόδει γ' ἀδὺ ναὶ τὸν Κάστορα.
[207] [Μυρρίνη]: ἔατε πρώτην μ' ὡς γυναῖκες ὀμνύναι.
[208] [Καλονίκη]: μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὕκ, ἔάν γε μὴ λάχης.
[209] [Λυσιστράτη]: λάζυσθε πᾶσαι τῆς κύλικος ὡς Λαμπιτοῖ·
[210] λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μί' ἄπερ ἀν κάγῳ λέγω·
[211] ύμεῖς δ' ἐπομεῖσθε ταύτᾳ κάμπεδωσετε.
[212] οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
[213] [Καλονίκη]: οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὕτε μοιχὸς οὕτ' ἀνήρ—
[214] [Λυσιστράτη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. λέγε.
[215] [Καλονίκη]: ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσεισιν ἔστυκώς. παπαῖ

- [216] **ύπολύεται μου τὰ γόνατ' ὡς Λυσιστράτη.**
- [217] [Λυσιστράτη]: **οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—**
- [218] [Καλονίκη]: **οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον—**
- [219] [Λυσιστράτη]: **κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —**
- [220] [Καλονίκη]: **κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη, —**
- [221] [Λυσιστράτη]: **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·**
- [222] [Καλονίκη]: **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῆ μάλιστά μου·**
- [223] [Λυσιστράτη]: **κούδέποθ' ἔκοῦσσα τάνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.**
- [224] [Καλονίκη]: **κούδέποθ' ἔκοῦσσα τάνδρὶ τῷμῷ πείσομαι.**
- [225] [Λυσιστράτη]: **ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —**
- [226] [Καλονίκη]: **ἔὰν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ, —**
- [227] [Λυσιστράτη]: **κακῶς παρέξω κούχῳ προσκινήσομαι.**
- [228] [Καλονίκη]: **κακῶς παρέξω κούχῳ προσκινήσομαι.**
- [229] [Λυσιστράτη]: **οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.**
- [230] [Καλονίκη]: **οὐ πρὸς τὸν ὅροφον ἀνατενῶ τῷ Περσικά.**
- [231] [Λυσιστράτη]: **οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυνήστιδος.**
- [232] [Καλονίκη]: **οὐ στήσομαι λέαιν' ἐπὶ τυροκυνήστιδος.**
- [233] [Λυσιστράτη]: **ταῦτ' ἐμπεδοῦσσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·**
- [234] [Καλονίκη]: **ταῦτ' ἐμπεδοῦσσα μὲν πίοιμ' ἐντευθενί·**
- [235] [Λυσιστράτη]: **εἰ δὲ παραβαίνη, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.**
- [236] [Καλονίκη]: **εἰ δὲ παραβαίνη, ὕδατος ἐμπλῆθ' ἡ κύλιξ.**
- [237] [Λυσιστράτη]: **συνεπόμνυθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;**
- [237b] [Πᾶσαι]: **νὴ Δία.**
- [238] [Λυσιστράτη]: **φέρ' ἐγὼ καθαγίσω τήνδε.**
- [238b] [Καλονίκη]: **τὸ μέρος γ' ὡς φίλη,**
- [239] **ὅπως ἂν ὥμεν εὔθὺς ἀλλήλων φίλαι.**
- [240] [Λαμπιτώ]: **τίς ὡλολυγά;**
- [240b] [Λυσιστράτη]: **τοῦτ' ἐκεῖν' οὐγὸν 'λεγον·**
- [241] **αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς θεοῦ**
- [242] **ἥδη κατειλήφασιν. ἀλλ' ὡς Λαμπιτοί**
- [243] **σὺ μὲν βάδιζε καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,**
- [244] **τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε·**
- [245] **ἡμεῖς δὲ ταῖς ἀλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει**
- [246] **ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλούς.**
- [247] [Καλονίκη]: **οὕκουν ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἴει**
- [248] **τοὺς ἄνδρας εὔθύς;**
- [248b] [Λυσιστράτη]: **όλίγον αύτῶν μοι μέλει.**
- [249] **οὐ γὰρ τοσαύτας οὕτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ**
- [250] **ἥξουσ' ἔχοντες ὥστ' ἀνοίξαι τὰς πύλας**
- [251] **ταύτας, ἔὰν μὴ 'φ' οἶσιν ἡμεῖς εἴπομεν.**
- [252] [Καλονίκη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτέ γ'. ἄλλως γὰρ ἂν**
- [253] **ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μιαραὶ κεκλήμεθ' ἂν.**

Parodos

- [254] [Χορὸς Γερόντων]: **χώρει Δράκης, ἡγοῦ βάδην, εἰ καὶ τὸν ὥμον ἀλγεῖς**
- [255] **κορμοῦ τοσουτονὶ βάρος χλωρᾶς φέρων ἐλάας.**

Strophe 1

[256] [Χορὸς Γερόντων]: ἦ πόλλ’ ἄελπτ’ ἔνεστιν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ φεῦ,
[259] ἐπεὶ τίς ἀν ποτ’ ἥλπισ’ ὡς Στρυμόδωρ’ ἀκοῦσαι
[260] γυναικας, ἀς ἐβόσκομεν
[261] κατ’ οἰκου ἐμφανὲς κακόν,
[262] κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
[263] κατὰ δ’ ἀκρόπολιν ἐμάν λαβεῖν
[264] μοχλοῖς δὲ καὶ κλήθροισι
[265] τὰ προπύλαια πακτοῦν;
[266] ἀλλ’ ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν ὡς Φιλοῦργε,
[267] ὅπως ἄν, αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
[268] ὅσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ’ ἔνεστήσαντο καὶ μετῆλθον,
[269] μίαν πυρὰν νήσαντες ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
[270] πάσας, ὑπὸ ψήφου μιᾶς, πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος.

Antistrophe 1

[273] [Χορὸς Γερόντων]: οὐ γάρ μὰ τὴν Δήμητρ’ ἐμοῦ ζῶντος ἐγχανοῦνται·
[274] ἐπεὶ ούδε Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
[275] ἀπῆθεν ἀψάλακτος, ἀλλ’
[276] ὅμως Λακωνικὸν πνέων
[277] ὥχετο θῶπλα παραδοὺς ἐμοί,
[278] σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
[279] πινῶν ρυπῶν ἀπαράτιλτος,
[280] εξ ἐτῶν ἄλουτος.

Tetrameter

[281] [Χορὸς Γερόντων]: οὔτως ἐπολιόρκησ’ ἐγὼ τὸν ἄνδρ’ ἐκεῖνον ὡμῶς
[282] ἐφ’ ἐπτακαίδεκ’ ἀσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθεύδων.
[283] τασδὶ δὲ τὰς Εύριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἔχθρὰς
[284] ἐγὼ οὐκ ἄρα σχήσω παρὸν τολμήματος τοσούτου;
[285] μή νυν ἔτ’ ἐν τῇ τετραπόλει τούμὸν τροπαῖον εἴη.

Strophe 2

[286] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ’ αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὄδοῦ
[287] λοιπόν ἔστι χωρίον
[288] τὸ πρὸς πόλιν τὸ σιμόν, οἱ σπουδὴν ἔχω·
[289] χῶπιας ποτ’ ἔξαμπρεύσομεν
[290] τοῦτ’ ἄνευ κανθηλίου.
[291] ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὕμον ἔξιπώκατον·
[292] ἀλλ’ ὅμως βαδιστέον,
[293] καὶ τὸ πῦρ φυσητέον,
[294] μή μ’ ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευτῇ τῆς ὄδοῦ.
[295] φῦ φῦ.
[295a] Ιοὺ ιοὺ τοῦ καπνοῦ.

Antistrophe 2

- [296] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς δεινὸν ὕνας Ἡράκλεις

[297] προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας

[298] ὕσπειρ κύων λυττῶσα τώφθαλμῷ δάκνει.

[299] κάστιν γε Λήμυνιον τὸ πῦρ

[300] τοῦτο πάσῃ μηχανῇ.

[301] οὐ γὰρ ἄν ποθ' ὁδ' ὁδᾶξ ἔβρυκε τὰς λήμας ἐμοῦ.

[302] σπεῦδε πρόσθεν ἔς πόλιν

[303] καὶ βοήθει τῇ θεῷ.

[304] ἡ πότ' αὐτῇ μᾶλλον ἡ νῦν ὡς λάχης ἀρήξομεν;

[305] φῦ φῦ.

[305a] Ιοὺς Ιοὺς τοῦ καπνοῦ.

Tetrameter

- [306] [Χορὸς Γερόντων]: τοιούτῳ τῷ πῦρ ἐγρήγορεν θεῶν ἔκατι καὶ ζῆ.

[307] οὔκουν ἄν, εἰ τῷ μὲν ξύλῳ θείμεσθα πρῶτον αὐτοῦ,

[308] τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες

[309] ἄψαντες εἴτ' ἐς τὴν θύραν κριηδὸν ἐμπέσοιμεν;

[310] κὰν μὴ καλούντων τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες,

[311] ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν.

[312] Θώμεσθα δὴ τῷ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ βαβαιάξ.

[313] τίς ξυλλάβοιτ' ἀν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;

[314] ταυτὶ μὲν ἡδη τὴν ράχιν θλίβοντά μου πέπαυται.

[315] σὸν δ' ἔργον ἐστὶν ὡς χύτρα τὸν ἄνθρακ' ἔξεγείρειν,

[316] τὴν λαμπάδ' ἡμμένην δπως πρώτιστ' ἐμοὶ προσοίσεις.

[317] δέσποινα Νίκη ξυγγενοῦ τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν

[318] τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θέσθαι τροπαῖον ήμᾶς.

Lyrik

- [319] [Χορὸς Γυναικῶν]: λιγὺν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνὸν ὡς γυναικες
[320] ὕσπειρ πυρὸς καομένου· σπευστέον ἐστὶ θάττον.

Strophe 3

- [321] [Χορὸς Γυναικῶν]: πέτου πέτου Νικοδίκη,
[322] πρὶν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκη
[323] τε καὶ Κρίτυλλαν περιφυσήτω
[324] τὸ πό τε νόμων † ἀργαλέων
†
[325] ὑπό τε γερόντων ὄλεθρων.
[326] ἀλλὰ φοβοῦμαι τόδε, μῶν ὑστερόπους βοηθῶ.
[327] νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὄδρίαν κνεφαία
[328] μόλις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὅχλου καὶ θορύβου καὶ πατάγου
[329] χυτρείου,
[330] δούλαισιν ὡστιζομένη

[330a] [Χορὸς Γυναικῶν:][[Zeile Lost]]

[331] στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
[332] ἀραμένη ταῖσιν ἔμαις
[333] δημότισιν καομέναις
[334] φέρουσ' ὅδωρ βοηθῶ.

Antistrophe 3

- [335] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἡκουσα γὰρ τυφογέροντας
[336] ἄνδρας ἔρρειν, στελέχη
[337] φέροντας ὕσπερ βαλανεύσοντας
[338] ἐς πόλιν ὡς τριτάλαντον βάρος,
[339] δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν
[340] ὡς πυρὶ χρὴ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν·
[341] ἀς ὦ Θεὰ μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἵδοιμι,
[342] ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν ῥυσαμένας Ἑλλάδα καὶ
[343] πολίτας,
[344] ἐφ' οἴσπερ ὦ χρυσολόφα
[345] πολιούχε σὰς ἔσχον ἔδρας.
[346] καί σε καλῷ ξύμμαχον ὡ
[347] Τριτογένει', εἰ τις ἐκείνας
[348] ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,
[349] φέρειν ὕδωρ μεθ' ἡμῶν.

Tetrameter

- [350] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔασον ὡς. τουτὶ τί ἦν; ὕνδρες πόνω πόνηροι·
[351] οὐ γάρ ποτ' ἀν χρηστοί γ' ἔδρων ούδε εὔσεβεῖς τάδ' ἄνδρες.
[352] [Χορὸς Γερόντων]: τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ήμιν ίδειν ἀπροσδόκητον ἥκει·
[353] ἐσμὸς γυναικῶν οὐτοσὶ θύρασιν αὖ βοηθεῖ.
[354] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί βδύλλεθ' ήμᾶς; οὐ τί που πολλαὶ δοκοῦμεν εἶναι;
[355] καὶ μὴν μέρος γ' ήμῶν ὁρᾶτ' οὕπω τὸ μυριοστόν.
[356] [Χορὸς Γερόντων]: ὡς Φαιδρία ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαυτί;
[357] οὐ περικατᾶξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἔχρην τιν' αύταῖς;
[358] [Χορὸς Γυναικῶν]: θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χήμεις χαμᾶζ', σπως ἀν
[359] ἦν προσφέρη τὴν χεῖρά τις μὴ τοῦτο μ' ἐμποδίζῃ.
[360] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ νὴ Δί' ἦδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις Ἠ τρὶς
[361] ἔκοψεν ὕσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἀν οὐκ ἀν εἶχον.
[362] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ μὴν ίδου παταξάτω τις· στᾶσ' ἐγὼ παρέξω,
[363] κού μή ποτ' ἄλλη σου κύων τῶν ὅρχεων λάβηται.
[364] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ μὴ σιωπήσει, θενών σου 'κκοκκιῶ τὸ γῆρας.
[365] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄψαι μόνον Στρατυλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθών.
[366] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις; τί μ' ἐργάσει τὸ δεινόν;
[367] [Χορὸς Γυναικῶν]: βρύκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τάντερ' ἔξαμήσω.
[368] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εύριπίδου σοφώτερος ποιητής·
[369] οὐδὲν γὰρ οὕτω θρέμμ' ἀναιδές ἔστιν ὡς γυναῖκες.
[370] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἱρώμεθ' ἡμεῖς θοῦδατος τὴν κάλπιν ὡς Ῥοδίππη.
[371] [Χορὸς Γερόντων]: τί δ' ὡς θεοῖς ἔχθρὰ σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;
[372] [Χορὸς Γυναικῶν]: τί δαὶ σὺ πῦρ ὡς τύμβ' ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυρεύσων;
[373] [Χορὸς Γερόντων]: ἐγὼ μὲν ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.
[374] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐγὼ δέ γ' ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτω κατασβέσαιμι.
[375] [Χορὸς Γερόντων]: τούμδον σὺ πῦρ κατασβέσεις;
[375b] [Χορὸς Γυναικῶν]: τοῦργον τάχ' αύτὸ δείξει.
[376] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκ οἶδά σ' εἰ τῇδ' ὡς ἔχω τῇ λαμπάδι σταθεύσω.
[377] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.
[378] [Χορὸς Γερόντων]: ἔμοὶ σὺ λουτρὸν ὡς σαπρά;
[378b] [Χορὸς Γυναικῶν]: καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.
[379] [Χορὸς Γερόντων]: ἡκουσας αύτῆς τοῦ θράσους;
[379b] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἐλευθέρα γάρ είμι.

- [380] [Χορὸς Γερόντων]: **σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.**
 [380b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' οὐκέθ' ἡλιάζει.**
- [381] [Χορὸς Γερόντων]: **ἔμπρησον αὐτῆς τὰς κόμας.**
 [381b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **σὸν ἔργον ὥχελῶε.**
- [382] [Χορὸς Γερόντων]: **οἴμοι τάλας.**
 [382b] [Χορὸς Γυναικῶν]: **μῶν θερμὸν ἦν;**
- [383] [Χορὸς Γερόντων]: **ποῖ θερμόν; οὐ παύσει; τί δρᾶς;**
- [384] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄρδω σ' ὅπως ἀν βλαστάνης.**
- [385] [Χορὸς Γερόντων]: **ἀλλ' αὔδις εἰμ' ἥδη τρέμων.**
- [386] [Χορὸς Γυναικῶν]: **οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.**

Episode

- [387] [Πρόβουλος]: **ἄρ' ἔξελαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τρυφὴ**
 [388] **χῶ τυμπανισμὸς χοὶ πυκνοὶ Σαβάζιοι,**
 [389] **ὅ τ' Ἀδωνιασμὸς οὗτος οὐπὶ τῶν τεγῶν,**
 [390] **οῦ 'γώ ποτ' ὧν ἥκουσον ἐν τήκκλησίᾳ;**
 [391] **ἔλεγε δ' ὁ μὴ ὠρασι μὲν Δημόστρατος**
 [392] **πλεῖν ἐς Σικελίαν, ἡ γυνὴ δ' ὄρχουμένη**
 [393] **αἰαὶ Ἀδωνιν φησίν, ὁ δὲ Δημόστρατος**
 [394] **ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·**
 [395] **ἡ δ' ὑποπεπωκυῖ η γυνὴ 'πὶ τοῦ τέγους**
 [396] **κόπτεσθ' Ἀδωνιν φησίν· ὁ δ' ἐβιάζετο**
 [397] **ο θεοῖσιν ἔχθρὸς καὶ μιαρὸς Χολοζύνης.**
 [398] **τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἐστιν ἀκόλαστ' ἄσματα.**
- [399] [Χορὸς Γερόντων]: **τί δῆτ' ἀν εἰ πύθοιο καὶ τὴν τῶνδ' ὑβριν;**
 [400] **αἱ τάλλα θ' ὑβρίκασι κάκ τῶν καλπίδων**
 [401] **ἔλουσαν ήμας, ὥστε θαιματίδια**
 [402] **σείειν πάρεστιν ὕσπερ ἐνεουρηκότας.**
- [403] [Πρόβουλος]: **νὴ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκὸν δίκαια γε.**
 [404] **ὅταν γάρ αὐτοὶ ξυμπονηρευώμεθα**
 [405] **ταῖσιν γυναιξὶ καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,**
 [406] **τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.**
 [407] **οὶ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδι-**
 [408] **ῶ χρυσοχόε τὸν ορμὸν δὸν ἐπεσκεύασας,**
 [409] **ὄρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας**
 [410] **ἡ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.**
 [411] **ἔμοι μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμῖνα πλευστέα·**
 [412] **σὺ δ' ἡν σχολάσῃς, πάσῃ τέχνῃ πρὸς ἐσπέραν**
 aber
 [413] **ἐλθὼν ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.**
 [414] **ἔτερος δέ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδὶ λέγει**
 [415] **νεανίαν καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·**
 [416] **ὦ σκυτοτόμε μου τῆς γυναικὸς τοῦ ποδὸς**
 [417] **τὸ δακτυλίδιον ξυμπιέζει τὸ ζυγὸν**
 [418] **ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ τῆς μεσημβρίας**
 [419] **ἐλθὼν χάλασσον, ὅπως ἀν εύρυτέρως ἔχῃ.**
 [420] **τοιαῦτ' ἀπήντηκ' ἐς τοιαυτὶ πράγματα,**
 [421] **ὅτε γ' ὧν ἐγὼ πρόβουλος, ἐκπορίσας ὅπως**
 [422] **κωπῆς ἔσονται, τάργυρίου νυνὶ δέον,**
 [423] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκέκλημαι ταῖς πύλαις.**
 [424] **ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστάναι. φέρε τοὺς μοχλούς,**

- [425] δόπως ἀν αὐτὰς τῆς ὑβρεως ἐγὼ σχέθω.
 [426] τί κέχηνας ὡ δύστηνε; ποῖ δ' αὖ σὺ βλέπεις,
 [427] οὐδὲν ποιῶν ἀλλ' ἡ καπηλεῖον σκοπῶν;
 [428] οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 [429] ἐντεῦθεν ἔκμοχλεύσετ'; ἐνθευδὶ δ' ἐγὼ
 [430] ξυνεκμοχλεύσω.

[430b] [Λυσιστράτη]: μηδὲν ἔκμοχλεύετε·
 [431] ἔξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 [432] οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον ἢ νοῦ καὶ φρενῶν
 [433] [Πρόβουλος]: ἄληθες ὡ μιαρὰ σύ; ποῦ 'σθ' ὁ τοξότης;
 [434] ξυλλάμβαν' αὐτὴν κώπισω τῷ χείρε δεῖ.
 [435] [Λυσιστράτη]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ἀρτεμιν τὴν χειρά μοι
 [436] ἄκραν προσοίσει δημόσιος ὥν, κλαύσεται.
 [437] [Πρόβουλος]: ἔδεισας οὗτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην
 [438] καὶ σὺ μετὰ τούτου κάνυσαντε δῆστον;
 [439] [Γυνὴ Α]: εἴ τάρα νὴ τὴν Πάνδροσον ταύτη μόνου
 [440] τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.
 [441] [Πρόβουλος]: ίδού γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ 'στιν ἔτερος τοξότης;
 [442] ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.
 [443] [Γυνὴ Β]: εἴ τάρα νὴ τὴν Φωσφόρον τὴν χεῖρ' ἄκραν
 [444] ταύτη προσοίσεις, κύαθον αἰτήσεις τάχα.
 [445] [Πρόβουλος]: τουτὶ τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
 [446] παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἔξόδου.
 [447] [Γυνὴ Γ]: εἴ τάρα νὴ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσει,
 [448] ἔκκοκκιῶ σου τὰς στενοκωκύτους τρίχας.
 [449] [Πρόβουλος]: οἵμοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιφ' ὁ τοξότης.
 [450] ἀτὰρ οὐ γυναικῶν οὐδέποτ' ἐσθ' ἡττητέα
 [451] ήμιν· ὁμόσε χωρῶμεν αὐταῖς ὡ Σκύθαι
 [452] ξυνταξάμενοι.

[452b] [Λυσιστράτη]: νὴ τῷ θεῷ γυνώσεσθ' ἄρα
 [453] δτι καὶ παρ' ήμιν εἰσὶ τέτταρες λόχοι
 [454] μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἔξωπλισμένων.
 [455] [Πρόβουλος]: ἄποστρέψετε τὰς χείρας αὐτῶν ὡ Σκύθαι.
 [456] [Λυσιστράτη]: ὡ ξύμμαχοι γυναικες ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
 [457] ὡ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπώλιδες,
 [458] ὡ σκορδοπανδοκευτριαρτοπώλιδες,
 [459] οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀράξετε;
 [460] οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχυντήσετε;
 [461] παύσασθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.
 [462] [Πρόβουλος]: οἵμ' ὡς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.
 [463] [Λυσιστράτη]: ἀλλὰ τί γὰρ ὕστε; πότερον ἐπὶ δούλας τινὰς
 [464] ἥκειν ἐνόμισας, ἡ γυναιξὶν οὐκ οἴει
 [465] χολὴν ἐνεῖναι;

[465b] [Πρόβουλος]: νὴ τὸν Ἀπόλλω καὶ μάλα
 [466] πολλὴν ν'. ἔάνπερο πλοσίον κάπιολος ἡ.

Agon

Vorspiel

- [467] [Χορδὸς Γερόντων]: ὡς πόλλα' ἀναλώσας ἐπι πρόβουλε τῆσδε τῆς γῆς,
[468] τί τοῖσδε σαυτὸν ἔς λόγους τοῖς Θηρίοις συνάπτει;

[469] ούκ οἰσθα λουτρὸν οἶον αἴδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρτι
[470] ἐν τοῖσιν ἴματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;
[471] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὁ μέλ' οὐ χρὴ προσφέρειν τοῖς πλησίοισιν εἰκῇ
[472] τὴν χεῖρ'. ἐὰν δὲ τοῦτο δράς, κυλοιδιῶν ἀνάγκη.
[473] ἐπεὶ 'Θέλω 'γὰ σωφρόνως ὕσπερ κόρη καθῆσθαι,
[474] λυποῦσα μηδέν' ἐνθαδί, κινοῦσα μηδὲ κάρφος,
[475] ἷν μή τις ὕσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κάρεθίζῃ.

Strophe 1

[476] [Χορὸς Γερόντων]: ὁ Ζεῦ τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε τοῖς κυωδάλοις;
[477] οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτὰ τάδε γ', ἀλλὰ βασανιστέον
[478] τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ
[479] ὅ τι βουλόμεναί ποτε τὴν
[480] Κραναὰν κατέλαβον, ἐφ' ὅ τι τε
[481] μεγαλόπετρον ἄβατον ἀκρόπολιν
[482] ἱερὸν τέμενος.
[483]

Katakeleusmos

[484] [Χορὸς Γερόντων]: ἀλλ' ἀνερώτα καὶ μὴ πείθου καὶ πρόσφερε πάντας ἐλέγχους,
[485] ώς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον ἔαν τὸ τοιοῦτον πρᾶγμα μεθέντας.

Epirrhema

[486] [Πρόβουλος]: καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ νὴ τὸν Δία πρῶτα πυθέσθαι,
[487] ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλήσατε τοῖσι μοχλοῖσιν.
[488] [Λυσιστράτη]: ἵνα τάργυριον σῶν παρέχοιμεν καὶ μὴ πολεμοῖτε δι' αὐτό.
[489] [Πρόβουλος]: διὰ τάργυριον πολεμοῦμεν γάρ;
[489b] [Λυσιστράτη]: καὶ τάλλα γε πάντ' ἐκυκήθη.
[490] ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοὶ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες,
[491] ἀεί τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἱ δ' οὖν τοῦδ' οὕνεκα δρώντων
[492] ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ καθέλωσιν.
[493] [Πρόβουλος]: ἀλλὰ τί δράσεις;
[493b] [Λυσιστράτη]: τοῦτό μ' ἐρωτᾶς; ήμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.
[494] [Πρόβουλος]: ύμεις ταμιεύσετε τάργυριον;
[494b] [Λυσιστράτη]: τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;
[495] οὐ καὶ τάνδον χρήματα πάντως ήμεῖς ταμιεύομεν ύμῖν;
[496] [Πρόβουλος]: ἀλλ' οὐ ταύτον.
[496b] [Λυσιστράτη]: πῶς οὐ ταύτον;
[496c] [Πρόβουλος]: πολεμητέον ἔστ' ἀπὸ τούτου.
[497] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.
[497b] [Πρόβουλος]: πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;
[498] [Λυσιστράτη]: ήμεῖς ύμᾶς σώσομεν.
[498b] [Πρόβουλος]: ύμεις;
[498c] [Λυσιστράτη]: ήμεῖς μέντοι.
[498d] [Πρόβουλος]: σχέτλιόν γε.
[499] [Λυσιστράτη]: ώς σωθήσει, κἄν μὴ βούλη.
[499b] [Πρόβουλος]: δεινόν γε λέγεις.
[499c] [Λυσιστράτη]: ἀγανακτεῖς.
[500] ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἔστιν ὅμως.
[500b] [Πρόβουλος]: νὴ τὴν Δήμητρ' ἄδικόν γε.
[501] [Λυσιστράτη]: σωστέον ὁ τāν.

- [501b] [Πρόβουλος]: **κεὶ μὴ δέομαι;**
τοῦδ' οὕνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.
- [501c] [Λυσιστράτη]:
- [502] [Πρόβουλος]: **ύμιν δὲ πόθεν περὶ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέλησεν;**
- [503] [Λυσιστράτη]: **ἡμεῖς φράσομεν.**
- [503b] [Πρόβουλος]: **λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάης,**
ἀκροῶ δή,
- [503c] [Λυσιστράτη]:
- [504] **καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχειν.**
- [504b] [Πρόβουλος]: **ἄλλ' οὐ δύναμαι· χαλεπὸν γὰρ**
- [505] **ὑπὸ τῆς ὄργης αὐτὰς ἴσχειν.**
- [505b] [Γυνὴ Α]: **κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.**
- [506] [Πρόβουλος]: **τοῦτο μὲν ὡς γραῦ σαυτῇ κρώξαις· σὺ δέ μοι λέγε.**
- [506b] [Λυσιστράτη]: **ταῦτα ποιήσω.**
- [507] **ἡμεῖς τὸν μὲν πρότερον πόλεμον † καὶ τὸν χρόνον ἡνεσχόμεθα †**
†
ὑπὸ σωφροσύνης τῆς ἡμετέρας τῶν ἀνδρῶν ἄττ' ἐποιεῖτε.
- [508]
- [509] **οὐ γὰρ γρύζειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. καίτούκ ἡρέσκετέ γ' ἡμᾶς.**
- [510] **ἄλλ' ἡσθανόμεσθα καλῶς ὑμῶν, καὶ πολλάκις ἔνδον ἀν οὔσαι**
- [511] **ἡκούσαμεν ἂν τι κακῶς ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα πρᾶγμα·**
- [512] **εἴτ' ἀλγοῦσαι τάνδιοθεν ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἀν γελάσασαι,**
 innerlich
- [513] **τί βεβούλευται περὶ τῶν σπουδῶν ἐν τῇ στήλῃ παραγράψαι**
- [514] **ἐν τῷ δῆμῳ τήμερον ὑμῖν; τίδε σοὶ ταῦτ'; ἢ δ' ὅς ἀν ἀνήρ.**
- [515] **οὐ σιγήσει; κάγὼ ἐσίγων.**
- [515b] [Γυνὴ Β]: **ἄλλ' οὐκ ἀν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.**
- [516] [Πρόβουλος]: **κάνῳ ὥμωζές γ', εἰ μὴ 'σίγας.**
- [516b] [Λυσιστράτη]: **τοιγάρῳ ἔγωγ' ἔνδον ἐσίγων.**
- [517] **ἔτερόν τι πουηρότερον βούλευμ' ἐπεπύσμεθ' ἀν ὑμῶν·**
- [518] **εἴτ' ἡρόμεθ' ἀν· πῶς ταῦτ' ὕνερ διαπράττεσθ' ὥδ' ἀνοήτως;**
- [519] **ό δέ μ' εύθὺς ὑποβλέψας ἀν ἔφασκ', εἰ μὴ τὸν στήμονα νήσω,**
- [520] **ὅτοτύξεσθαι μακρὰ τὴν κεφαλήν· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.**
- [521] [Πρόβουλος]: **όρθως γε λέγων νὴ Δί' ἐκεῖνος.**
- [521b] [Λυσιστράτη]: **πῶς ὄρθως ὡς κακόδαιμον,**
- [522] **εἰ μηδὲ κακῶς βουλευομένοις ἔξῆν ὑμῖν ὑποθέσθαι;**
- [523] **ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερῶς ἡκούομεν ἡδη,**
- [524] **οὐκ ἔστιν ἀνήρ ἐν τῇ χώρᾳ; μὰ Δί' οὐ δῆτ', εἴφ' ἔτερός τις·**
- [525] **μετὰ ταῦθ' ὑμῖν εύθὺς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα κοινῇ**
- [526] **ταῖσι γυναιξὶν συλλεχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν ἀναμεῖναι;**
- [527] **ἥν οὖν ἡμῶν χρηστὰ λεγούσων ἐθελήσητ' ἀντακροᾶσθαι**
- [528] **κάντισιωπάθ' ὁσπερ χήμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἀν ὑμᾶς.**
- [529] [Πρόβουλος]: **ύμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις κού τλητὸν ἔμοιγε.**
- [529b] [Λυσιστράτη]: **σιώπα.**
- [530] [Πρόβουλος]: **σοί γ' ὡς κατάρατε σιωπῶ 'γώ, καὶ ταῦτα κάλυμμα φορούσῃ**
- [531] **περὶ τὴν κεφαλήν; μή υσν ζώην.**
- [531b] [Λυσιστράτη]: **ἄλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,**
- [532] **παρ' ἐμοῦ τουτὶ τὸ κάλυμμα λαβὼν**
- [533] **ἔχε καὶ περίθου περὶ τὴν κεφαλήν,**
- [534] **κάτα σιώπα**
- [535] [Γυνὴ Γ]: **καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον.**
- [536] [Λυσιστράτη]: **κάτα ξαίνειν ξυζωσάμενος**
- [537] **κυάμους τρώγων·**
- [538] **πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.**

Gegenvorspiel

[539] [Χορὸς Γυναικῶν]: αἰρώμεθ' ὡς γυναῖκες ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν

[540] ἐν τῷ μέρει χήμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.

Antistrophe 1

[541] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἔγωγε γὰρ ἂν οὕποτε κάμοιμ' ἂν ὄρχουμένη,

[542] τούδε τὰ γόνατα κόπος ἔλοι μου καματηρόστ·

[543] ἔθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ίέναι

[544] μετὰ τῶνδ' ἀρετῆς ἔνεχ', αἵς

[545] ἔνι φύσις, ἔνι χάρις, ἔνι θράσος,

[546] ἔνι δὲ σοφόν, ἔνι δὲ φιλόπολις

[547] ἀρετὴ φρόνιμος.

Antikatakeleusmos

[549] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὡς τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαληφῶν,

[550] χωρεῖτ' ὄργῃ καὶ μὴ τέγγεσθ'. ἔτι γὰρ νῦν οὔρια θεῖτε.

Antepirrhema

[551] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' ἦνπερ ὁ τε γλυκύθυμος Ἔρως χῇ Κυπρογένει' Ἀφροδίτη

[552] ἕμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν καταπνεύσῃ,

[553] καť' ἐντήξῃ τέτανον τερπνὸν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥοπαλισμούς,

[554] οἵμαί ποτε Λυσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἐλλησι καλεῖσθαι.

[555] [Πρόβουλος]: τί ποιησάσας;

[555b] [Λυσιστράτη]: ἡν παύσωμεν πρώτιστον μὲν ξὺν ὄπλοισιν

[556] ἀγοράζοντας καὶ μαινομένους.

[556b] [Γυνὴ Α]: νὴ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

[557] [Λυσιστράτη]: νῦν μὲν γὰρ δὴ κάν ταῖσι χύτραις κάν τοῖς λαχάνοισιν ὁμοίως

[558] περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις ὥσπερ Κορύβαντες.

[559] [Πρόβουλος]: νὴ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

[559b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιον,

[560] ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις καť' ὧνται κορακίους.

[561] [Γυνὴ Β]: νὴ Δί· ἐγὼ γοῦν ἄνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἴδον ἐφ' ἵππου

Pferd

[562] ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λέκιθον παρὰ γραός·

Greisin-

[563] ἔτερος δ' αὖ Θράξ πέλτην σείων κάκοντιον ὥσπερ ὁ Τηρεύς,

Tereus,

[564] ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπωλιν καὶ τὰς δρυπεπεῖς κατέπινεν.

schluckte hinunter.

[565] [Πρόβουλος]: πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγματα πολλὰ

[566] ἐν ταῖς χώραις καὶ διαλῦσαι;

[566b] [Λυσιστράτη]: φαύλως πάνυ.

[566c] [Πρόβουλος]: πῶς; ἀπόδειξον.

[567] [Λυσιστράτη]: ὥσπερ κλωστῆρ', ὅταν ἡμῖν ἡ τεταραγμένος, ὥδε λαβοῦσαι,

[568] ὑπενεγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε,

[569] οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις ἔάσῃ,

[570] διενεγκοῦσαι διὰ πρεσβειῶν τὸ μὲν ἐνταυθοῖ τὸ δ' ἐκεῖσε.

[571] [Πρόβουλος]: ἐξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγματα δεινὰ

[572] παύσειν οἴεσθ' ὡς ἀνόητοι;

[572b] [Λυσιστράτη]: κἄν ύμῖν γ' εἴ τις ἐνῇν νοῦς,

- [573] ἐκ τῶν ἔριων τῶν ἡμετέρων ἐποιητεύεσθ' ἀν ἄπαντα.

[574] [Πρόβουλος]: πῶς δή; φέρ' ἵδω.

[574b] [Λυσιστράτη]: πρῶτον μὲν ἔχρην, ὥσπερ πόκου ἐν βαλανείῳ

[575] ἐκπλύναντας τὴν οἰσπώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ κλίνης

[576] ἐκραβδίζειν τοὺς μοχθηροὺς καὶ τοὺς τριβόλους ἀπολέξαι,

[577] καὶ τούς γε συνισταμένους τούτους καὶ τοὺς πιλοῦντας ἐαυτοὺς

[578] ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διασῆναι καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτίλαι·

[579] εἴτα ξαίνειν ἐς καλαθίσκον κοινὴν εὔνοιαν, ἄπαντας

[580] καταμιγνύντας τούς τε μετοίκους κεῖ τις ξένος ἢ φίλος ὅμιν,

[581] κεῖ τις ὄφείλει τῷ δημοσίᾳ, καὶ τούτους ἐγκαταμεῖσαι·

[582] καὶ νὴ Δία τάς γε πόλεις, ὁπόσαι τῆς γῆς τῆσδ' εἰσὶν ἄποικοι,

[583] διαγιγνώσκειν ὅτι ταῦθ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγματα κεῖται

[584] χωρὶς ἔκαστον· κἀτ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάταγμα λαβόντας

[585] δεῦρο ξυνάγειν καὶ συναθροίζειν εἰς ἔν, καπειτα ποιῆσαι

[586] τολύπην μεγάλην κἀτ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖναν ὑφῆναι.

[587] [Πρόβουλος]: οὕκουν δεινὸν ταυτὶ ταύτας ῥαβδίζειν καὶ τολυπεύειν,

[588] αἵς οὐδὲ μετήν πάνυ τοῦ πολέμου;

[588b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ὡ παγκατάρατε

[589] πλεῖν ἦ γε διπλοῦν αύτὸν φέρομεν, πρώτιστον μέν γε τεκοῦσαι

[590] κάκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

[590b] [Πρόβουλος]: σίγα, μὴ μνησικακήσῃς.

[591] [Λυσιστράτη]: εἴθ' ἡνίκα χρῆν εὑφρανθῆναι καὶ τῆς ἥβης ἀπολαῦσαι,

[592] μονοκοιτοῦμεν διὰ τὰς στρατιάς. καὶ θήμετερον μὲν ἔἄτε,

[593] περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν ἀνιῶμαι.

[594] [Πρόβουλος]: οὕκουν χάνδρες γηράσκουσιν;

[594b] [Λυσιστράτη]: μὰ Δί' ἀλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

[595] ὁ μὲν ἥκων γάρ, καν ἦ πολιός, ταχὺ παῖδα κόρην γεγάμηκεν·

[596] τῆς δὲ γυναικὸς σμικρὸς ὁ καιρός, καν τούτου μὴ 'πιλάβηται,

[597] οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην, ὀττευομένη δὲ κάθηται.

antipnigos

Episode

- [608] [Πρόβουλος]: εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
[609] νὴ τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς προβούλοις ἄντικρυς
[610] ἐμαυτὸν ἐπιδείξω βαδίζων ὡς ἔχω.
[611] [Λυσιστράτη]: μῶν ἐγκαλεῖς ὅτι οὐχὶ προύθέμεσθά σε;
[612] ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοὶ πρῷ πάνυ
[613] ἥξει παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

Chor

Trochäen

- [614] [Χορὸς Γερόντων]: οὐκέτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν ὅστις ἔστ' ἐλεύθερος,
[615] ἀλλ' ἐπαποδυώμεθ' ἄνδρες τουτῷ τῷ πράγματι.
[616] ηδη γὰρ ὅζειν ταδὶ πλειόνων καὶ μειζόνων

Strophe 1

- [617] [Χορὸς Γερόντων]: πραγμάτων μοι δοκεῖ,
[618] καὶ μάλιστ' ὁσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·
[620] καὶ πάνυ δέδοικα μὴ τῶν Λακώνων τινὲς
[621] δεῦρο συνεληλυθότες ἄνδρες ἐς Κλεισθένους
[622] τὰς θεοῖς ἔχθρὰς γυναῖκας ἔξεπαίρωσιν δόλῳ
[623] καταλαβεῖν τὰ χρήματ' ἡμῶν τόν τε μισθόν,
[625] ἔνθεν ἔζων ἔγω.

Trochäen

- [626] [Χορὸς Γερόντων]: δεινὰ γάρ τοι τάσδε γ' ηδη τοὺς πολίτας νουθετεῖν,
[627] καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὕσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,
[628] καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἄνδραςιν Λακωνικοῖς,
[629] οἷσι πιστὸν οὐδὲν εἰ μὴ περ λύκω κεχηνότι.
[630] ἀλλὰ ταῦθ' ὑφηναν ἡμῖν ἄνδρες ἐπὶ τυραννίδι.
[631] ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννεύσουσ', ἐπεὶ φυλάξομαι
[632] καὶ φορήσω τὸ ξίφος τὸ λοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
[633] ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὅπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
[634] ῶδε θ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· ταύτοστ γάρ μοι γίγνεται
[635] τῆς θεοῖς ἔχθρας πατάξαι τῆσδε γραὸς τὴν γνάθον.

Antistrophe 1

- [636] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐκ ἄρ' εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἡ τεκοῦσα γνώσεται.
[637] ἀλλὰ θώμεσθ' ὡ φίλαι γραῖες ταδὶ πρῶτον χαμαί.
[638] ἡμεῖς γὰρ ὡ πάντες ἀστοὶ λόγων κατάρχομεν
[639] τῇ πόλει χρησίμων·
[640] εἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
[641] ἐπτὰ μὲν ἔτη γεγῶσ' εὐθὺς ἡρρηφόρουν·
[642] εἴτ' ἀλετρὶς ἡ δεκέτις οὕσα τάρχηγέτι·
[645] κάτ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἡ Βραυρωνίοις.
[646] κάκανηφόρουν ποτ' οὕσα παῖς καλὴ 'χουσ'
[647] ἰσχάδων ὄρμαθόν.

Trochäen

- [648] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἄρα προύφείλω τι χρηστὸν τῇ πόλει παραινέσαι;
[649] εὶ δ' ἔγω γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
[650] ἢν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
[651] τούρανου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας ἐσφέρω,
[652] τοῖς δὲ δυστήνοις γέρουσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῖν, ἐπεὶ
[653] τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παππῶν ἐκ τῶν Μηδικῶν
[654] εἴτ' ἀναλώσαντες οὐκ ἀντεσφέρετε τὰς ἐσφοράς,

- [655] ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
[656] ἄρα γρυκτόν ἐστιν ὑμῖν; εἰ δὲ λυπήσεις τί με,
[657] τῷδε γ' ἀψήκτῳ πατάξω τῷ κοθόρυῳ τὴν γνάθον.

Strophe 2

- [658] [Χορὸς Γερόντων]: ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' ἐστὶ^{πολλή;} κάπιδώσειν μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μᾶλλον.
[660] ἀλλ' ἀμυντέον τὸ πρᾶγμ' ὅστις γ' ἐνόρχης ἔστ' ἀνήρ.
[661] ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐκδυώμεθ', ώς τὸν ἄνδρα δεῖ
[662] ἀνδρὸς ὅζειν εὐθύς, ἀλλ' ούν ἐντεθριῶσθαι πρέπει.
[663] ἀλλ' ἄγετε λευκόποδες, οἵπερ επὶ Λείψυδριον ἥλθομεν ὅτ' ἡμεν ἔτι,
[664] νῦν δεῖ νῦν ἀνηβῆσαι πάλιν κάναπτερῶσαι
[665] πᾶν τὸ σῶμα κάποσείσασθαι τὸ γῆρας τόδε.

Trochäen

- [672] [Χορὸς Γερόντων]: εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κὰν σμικρὰν λαβήν,
[673] ούδεν ἐλλείψουσιν αὕται λιπαροῦς χειρουργίας,
[674] ἀλλὰ καὶ ναῦς τεκτανοῦνται, κάπιχειρήσουσ' ἔτι
[675] ναυμαχεῖν καὶ πλεῖν ἐφ' ήμάς ὥσπε, Ἀρτεμισία.
[676] ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵππεας.
[677] ἵππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κάπιοχον γυνή,
[678] κούκ ἀν ἀπολίσθοι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας σκόπει,
[679] ἃς Μίκων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀνδράσιν.
[680] ἀλλὰ τούτων χρῆν ἀπασῶν ἐς τετρημένον ξύλον
[681] ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

Antistrophe 2

- [683] [Χορὸς Γυναικῶν]: εἴ νὴ τῷ θεῷ με ζωπυρήσεις,
[684] λύσω τὴν ἐμαυτῆς ὕν ἐγὼ δή, καὶ ποιήσω
[685] τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
[686] ἀλλὰ χήμεῖς ὡς γυναικες θᾶττον ἐκδυώμεθα,
[687] ως ἀν ὅζωμεν γυναικῶν αὐτοδὰξ ὠργισμένων.
[688] νῦν πρὸς ἔμ' ἵτω τις, ινα μή ποτε φάγη σκόροδα, μηδὲ
[689] κυάμους μέλανας.
[690] ως εἰ καὶ μόνον κακῶς ἔρεῖς, ὑπερχολῶ γάρ,
[691] αἰετὸν τίκτοντα κάνθαρός σε μαιεύσομαι.

Trochäen

- [696] [Χορὸς Γυναικῶν]: οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμ' ἄν, ἡν ἐμοὶ ζῆ Λαμπιτῶ
[697] ἢ τε Θηβαία φίλη παῖς εύγενὴς Ἰσμηνία.
[698] οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, ούδ' ἡν ἐπτάκις σὺ ψηφίσῃ,
[699] ὅστις ὡς δύστην' ἀπήχθου πᾶσι καὶ τοῖς γείτοσιν.
[700] ὥστε κάχθες θήκατη ποιοῦσα παιγνίαν ἐγὼ
[701] τοῖσι παισὶ τὴν ἐταίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
[702] παῖδα χρηστὴν κάγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἔγχελυν·
[703] οἱ δὲ πέμψειν ούκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
[704] κούχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων, πρὶν ἀν
[705] τοῦ σκέλους ὡμᾶς λαβών τις ἐκτραχηλίσῃ φέρων.

Episode

[706] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλεύματος,**

[707] **τί μοι σκυθρωπὸς ἔξελήλυθας δόμων;**

[708] [Λυσιστράτη]: **κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρὴν**

[709] **ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τ' ἄνω κάτω.**

[710] [Χορὸς Γυναικῶν]: **τί φῆς; τί φῆς;**

[711] [Λυσιστράτη]: **ἀληθῆ, ἀληθῆ.**

[712] [Χορὸς Γυναικῶν]: **τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαυτῆς φίλαις.**

[713] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν καὶ σιωπῆσαι βαρύ.**

[714] [Χορὸς Γυναικῶν]: **μή νύν με κρύψῃς ὅ τι πεπόνθαμεν κακόν.**

[715] [Λυσιστράτη]: **βινητιῶμεν, οὐδὲ βράχιστον τοῦ λόγου.**

[716] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἰὼ Ζεῦ.**

[717] [Λυσιστράτη]: **τί Ζῆν' ἀυτεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.**

[718] **ἔγώ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν ούκέτι**

[719] **οἴστι τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν· διαδιδράσκουσι γάρ.**

[720] **τὴν μέν γε πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπὴν**

[721] **κατέλαβον οὐ τοῦ Πανός ἐστι ταύλιον,**

[722] **τὴν δ' ἐκ τροχιλείας αὐτὴν κατειλυσπωμένην,**

[723] **τὴν δ' αὐτομολοῦσαν, τὴν δ' ἐπὶ στρούθου τμίαντι teinet**

[724] **ἥδη πέτεσθαι διανοούμενην κάτω**

[725] **ἐξ Ὄρσιλόχου χθὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.**

[726] **πάσας τε προφάσεις ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε**

[727] **ἔλκουσιν. ἥδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.**

[728] **αὗτη σὺ ποῖ θεῖς;**

[728b] [Γυνὴ Α]: **οἴκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.**

[729] **οἵκοι γάρ ἐστιν ἔριά μοι Μιλήσια**

[730] **ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.**

[730b] [Λυσιστράτη]: **ποίων σέων;**

[731] **οὐκ εἰ πάλιν;**

[731b] [Γυνὴ Α]: **ἀλλ' ἥξω ταχέως νὴ τῷ θεῷ**

[732] **ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλίνης μόνον.**

[733] [Λυσιστράτη]: **μὴ διαπετάννυ, μηδὲ ἀπέλθης μηδαμῆ.**

[734] [Γυνὴ Α]: **ἀλλ' ἐῶ 'πολέσθαι τάρι';**

[734b] [Λυσιστράτη]: **ἥν τούτου δέη.**

[735] [Γυνὴ Β]: **τάλαιν' ἔγώ, τάλαινα τῆς Ἀμοργίδος,**

Amorgis,

[736] **ἥν ἄλοπον οἵκοι καταλέλοιφ'. zurück gelassen habe ich.**

[736b] [Λυσιστράτη]:

αὔθητέρα

[737] **ἐπὶ τὴν Ἀμοργινήν τὴν ἄλοπον ἔξερχεται.**

[738] **χώρει πάλιν δεῦρ'**.

[738b] [Γυνὴ Β]: **ἀλλὰ νὴ τὴν Φωσφόρου**

Phosphorus

[739] **ἔγωγ' ἀποδείρασ' αὐτίκα μάλ' ἀνέρχομαι.**

hinauf gehe ich.

[740] [Λυσιστράτη]: **μή μάποδείρης. ἥν γὰρ ἄρξης τοῦτο σύ,**

[741] **έτερα γυνὴ ταύτον ποιεῖν βουλήσεται.**

[742] [Γυνὴ Γ]: **ὦ πότνι! Εἰλείθυι! ἐπίσχες τοῦ τόκου,**

[743] **ἔως ἂν εἰς ὄσιον μόλω 'γὰ χωρίον.**

[744] [Λυσιστράτη]: **τί ταῦτα ληρεῖς;**

[744b] [Γυνὴ Γ]: **αὐτίκα μάλα τέξομαι.**

- [745] [Λυσιστράτη]: **ἀλλ’ οὐκ ἐκύεις σύ γ’ ἔχθες.**
- [745b] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλὰ τήμερον.**
- [746] **ἀλλ’ οἴκαδέ μ’ ως τὴν μαιάν ὡς Λυσιστράτη**
- [747] **ἀπόπεμψον ως τάχιστα.**
- [747b] [Λυσιστράτη]: **τίνα λόγου λέγεις;**
- [748] **τί τοῦτ’ ἔχεις τὸ σκληρόν;**
- [748b] [Γυνὴ Γ]: **ἄρρεν παιδίον.**
- [749] [Λυσιστράτη]: **μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ’, ἀλλ’ ἡ χαλκίον**
- [750] **ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἴσομαι δ’ ἐγώ.**
- [751] **ὦ καταγέλαστ’ ἔχουσα τὴν ιερὰν κυνῆν**
- [752] **κυεῖν ἔφασκες;**
- [752b] [Γυνὴ Γ]: **καὶ κυῶ γε νὴ Δία.**
- [753] [Λυσιστράτη]: **τί δῆτα ταύτην εἴχες;**
- [753b] [Γυνὴ Γ]: **ἴνα μ’ εἰ καταλάβοι**
- [754] **οἱ τόκος ἔτ’ ἐν πόλει, τέκοιμ’ ἐς τὴν κυνῆν**
- [755] **ἐσβᾶσσα ταύτην, ὥσπερ αἱ περιστεραί.**
- [756] [Λυσιστράτη]: **τί λέγεις; προφασίζει· περιφανῆ τὰ πράγματα.**
- [757] **οὐ τάμφιδρόμια τῆς κυνῆς αὐτοῦ μενεῖς;**
- [758] [Γυνὴ Γ]: **ἀλλ’ οὐ δύναμαι ‘γωγ’ οὐδὲ κοιμᾶσθ’ ἐν πόλει,**
- [759] **έξ οὖ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οίκουρόν ποτε.**
- [760] [Γυνὴ Δ]: **ἐγὼ δ’ ὑπὸ τῶν γλαυκῶν γε τάλαιν’ ἀπόλλυμαι**
- [761] **ταῖς ἀγρυπνίαισι κακαβαζουσῶν ἀεί.**
- [762] [Λυσιστράτη]: **ὦ δαιμόνιαι παύσασθε τῶν τερατευμάτων.**
- [763] **ποθεῖτ’ ἵσως τοὺς ἄνδρας· ἡμᾶς δ’ οὐκ οἴει**
- [764] **ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ’ εὗ οἴδ’ ὅτι**
- [765] **ἄγουσι νύκτας. ἀλλ’ ἀνάσχεσθ’ ὥγαθαί,**
- [766] **καὶ προσταλαιπωρήσατ’ ἔτ’ ὀλίγον χρόνον,**
- [767] **ώς χρησμὸς ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐὰν**
- [768] **μὴ στασιάσωμεν· ἐστι δ’ ὁ χρησμὸς οὐτοσί.**
- [769] [Γυνὴ Α]: **λέγ’ αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.**
- [769b] [Λυσιστράτη]: **σιγάτε δή.**
- [770] **ἀλλ’ ὀπόταν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἔνα χῶρον,**
- [771] **τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχωνται τε φαλήτων,**
- [772] **παῦλα κακῶν ἔσται, τὰ δ’ ὑπέρτερα νέρτερα θήσει**
- [773] **Ζεὺς ὑψιβρεμέτης—**
- [773b] [Γυνὴ Β]: **έπανω κατακεισόμεθ’ ἡμεῖς;**
- [774] [Λυσιστράτη]: **ἥν δὲ διαστῶσιν καὶ ἀναπτῶνται πτερύγεσσιν**
- [775] **έξ ιεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει**
- [776] **ὅρνεον οὐδὲ ὄτιοῦν καταπυγωνέστερον εἴναι.**
- [777] [Γυνὴ Α]: **σαφῆς γ’ ὁ χρησμὸς νὴ Δί’.**
- [777b] [Λυσιστράτη]: **ὦ πάντες Θεοί,**
- [778] **μή νυν ἀπείπωμεν ταλαιπωρούμεναι,**
- [779] **ἀλλ’ εἰσίωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογε**
- [780] **ὦ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν.**

Lyrische Szene

Strophe 1

- [781] [Χορὸς Γερόντων]: **μῦθον βούλομαι λέξαι τιν’ ὑμῖν, ὅν ποτ’ ἥκουσ’**
- [782] **αὐτὸς ἔτι παῖς ὕν.**
- [785] **οὕτως ἦν νεανίσκος Μελανίων τις,**

[786] δὸς φεύγων γάμον ἀφίκετ' ἐς ἐρημίαν,
[787] κάν τοῖς ὄρεσιν ὥκει·
[788] κἀτ' ἐλαγοθήρει
[789] πλεξάμενος ἄρκυς,
[790] καὶ κύνα τιν' εἶχεν,
[791] κούκέτι κατῆλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.
[792] οὕτω τὰς γυναικας ἐβδελύχθη
[793] 'κ' εἰνος, ἡμεῖς τ' ούδεν ἦττον
[794] τοῦ Μελανίωνος οἱ σώφρονες.
[795] [Γέρων]: βούλομαι σε γραῦ κύσαι—
[796] [Γυνή]: κρόμμυόν τᾶρ' οὐκ ἔδει.
[797] [Γέρων]: κάνατείνας λακτίσαι.
[798] [Γυνή]: τὴν λόχμην πολλὴν φορεῖς.
[799] [Χορὸς Γερόντων]: καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
[800] τραχὺς ἐντεῦθεν μελάμπυγός
[801] τε τοῖς ἔχθροῖς ἅπασιν,
[802] ὡς δὲ καὶ Φορμίων.
[803]

Antistrophe 2

[804] [Χορὸς Γυναικῶν]: κάγὼ βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν ἀντιλέξαι
[805] τῷ Μελανίωνι.
[806] Τίμων ἦν ἀίδρυτός τις ἀβάτοισιν
[807] ἐν σκάλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος,
[808] Ἐρινύων ἀπορρώξ.
[809] οὔτος οὖν ὁ Τίμων
[810] [Χορὸς Γυναικῶν]: [[Zeile Lost]]
[811] ὥχεθ' ὑπὸ μίσους
[812] πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.
[813] οὕτω 'κεινος ὑμῶν ἀντεμίσει
[814] τοὺς πονηροὺς ἀνδρας ἀεί,
[815] ταῖσι δὲ γυναιξὶν ἦν φίλτατος.
[816] [Γυνή]: τὴν γυνάθον βούλει θένω;
[817] [Γέρων]: μηδαμῶς· τέδεισά γε. †
[818] †
[819] [Γυνή]: ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει;
[820] [Γέρων]: τὸν σάκανδρον ἐκφανεῖς.
[821] [Χορὸς Γυναικῶν]: ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἵδοις
[822] καίπερ οὕσης γραὸς ὄντ' αὐτὸν
[823] κομήτην, ἀλλ' ἀπεψιλωμένον
[824] τῷ λύχνῳ.

Lyrische Szene

[825] [Λυσιστράτη]: ίοὺ ίοὺ γυναικες ἵτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
[826] ταχέως.
[827] [Γυνή]: τί δ' ἔστιν; εἰπέ μοι τίς ἡ βοή;
[828] [Λυσιστράτη]: ἄνδρος ἄνδρος ὄρῳ προσιόντα παραπεπληγμένον,
[829] τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄργιοις εἰλημμένον.
[830] ὡς πότνια Κύπρου καὶ Κυθήρων καὶ Πάφου
[831] μεδέουσ', ιθ' ὄρθὴν ἥνπερ ἔρχι τὴν ὄδόν.
[832] [Γυνή]: ποῦ δ' ἔστιν ὅστις ἔστι;
[833] [Λυσιστράτη]: παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

[836] [Γυνή]: Ὡς η Δίης εστι δῆτα. τίς κάστιν ποτε;

[837] [Λυσιστράτη]: όρατε· γιγνώσκει τις ύμῶν;

[837b] [Μυρρίνη]:

νὴ Δία

[838] εἶγωγε· κάστιν οὐμὸς ἀνὴρ Κινησίας.

[839] [Λυσιστράτη]: σὸν ἔργον ἥδη τοῦτον ὁπτᾶν καὶ στρέφειν

[840] κάξηπεροπεύειν καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,

[841] καὶ πάνθ' ὑπέχειν πλὴν ὡν σύνοιδεν ή κύλιξ.

[842] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

[842b] [Λυσιστράτη]: καὶ μὴν ἐγὼ

[843] ξυνηπεροπεύσω σοι παραμένουσ' ἐνθαδί,

[844] καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

[845] [Κινησία]: οἴμοι κακοδαίμων, οῖος ὁ σπασμός μ' ἔχει

[846] χώ τέτανος ὕσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

[847] [Λυσιστράτη]: τίς οὗτος ούντος τῶν φυλάκων ἐστώς;

[847b] [Κινησία]: ἐγώ.

[848] [Λυσιστράτη]: ἀνὴρ;

[848b] [Κινησία]: ἀνὴρ δῆτ'.

[848c] [Λυσιστράτη]: οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

[849] [Κινησία]: σὺ δ' εἰ τίς ήκβάλλουσά μ';

[849b] [Λυσιστράτη]: ἡμεροσκόπος.

[850] [Κινησία]: πρὸς τῶν θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρρίνην.

[851] [Λυσιστράτη]: ίδοὺ καλέσω 'γὰ Μυρρίνην σοι; σὺ δὲ τίς εἰ;

[852] [Κινησία]: ἀνὴρ ἐκείνης, Παιονίδης Κινησίας.

[853] [Λυσιστράτη]: ὦ χαῖρε φίλατα· οὐ γὰρ ἀκλεὲς τοῦνομ

[854] τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστιν οὐδὲ ἀνώνυμον.

[855] ἀεὶ γὰρ ἡ γυνὴ σ' ἔχει διὰ στόμα.

[856] κὰν ὧδον ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

[857] τουτὶ γένοιτο, φησίν.

[857b] [Κινησία]: ὦ πρὸς τῶν θεῶν.

[858] [Λυσιστράτη]: νὴ τὴν Αφροδίτην· κἀντα περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

[859] λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνὴ

[860] στὶ ληρός ἐστι τάλλα πρὸς Κινησίαν.

[861] [Κινησία]: ίθι νυν καλέσον αὐτήν.

[861b] [Λυσιστράτη]: τί οὖν; δώσεις τί μοι;

[862] [Κινησία]: εἶγωγέ σοι νὴ τὸν Δίην, ἡν βούλη γε σύ·

[863] ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.

[864] [Λυσιστράτη]: φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

[864b] [Κινησία]: ταχὺ νυν πάνυ.

[865] ὡς οὐδεμίαν ἔχω γε τῷ βίῳ χάριν,

[866] ἐξ οὐπερ αὕτη 'ξῆλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·

[867] ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιών, ἔρημα δὲ

[868] εἴναι δοκεῖ μοι πάντα, τοῖς δὲ σιτίοις

[869] χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων· ἔστυκα γάρ.

[870] [Μυρρίνη]: φιλῶ φιλῶ 'γὰ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται

[871] ὑπ' ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

[872] [Κινησία]: ὦ γλυκύτατον Μυρρινίδιον τί ταῦτα δρᾶς;

[873] κατάβηθι δεῦρο.

[873b] [Μυρρίνη]: μὰ Δίης ἐγὼ μὲν αὐτόσ' οὕ.

[874] [Κινησία]: ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει Μυρρίνη;

[875] [Μυρρίνη]: οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμέ.

[876] [Κινησία]: ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμένος μὲν οὖν.

[877] [Μυρρίνη]: ἀπειμι.

- [877b] [Κινησιάς]: μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
- [878] ὑπάκουουσον· οὗτος οὐ καλεῖς τὴν μαμμίαν;
- [879] [Παῖς Κινησίου]: μαμμία, μαμμία, μαμμία.
- [880] [Κινησιάς]: αὕτη τί πάσχεις; ούδ' ἐλεεῖς τὸ παιδίον
- [881] ἄλουτον ὃν κάθηλον ἔκτην ἡμέραν;
- [882] [Μυρρίνη]: ἔγωγ' ἐλεῶ δῆτ'· ἀλλ' ἀμελής αὐτῷ πατήρ
- [883] ἔστιν.
- [883b] [Κινησιάς]: κατάβηθ' ὡς δαιμονία τῷ παιδίῳ.
- [884] [Μυρρίνη]: οἶνον τὸ τεκεῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;
- [885] [Κινησιάς]: ἐμοὶ γὰρ αὕτη καὶ νεωτέρα δοκεῖ
- [886] πολλῷ γεγενῆσθαι κάγανώτερον βλέπειν.
- [887] χᾶ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρευθύεται,
- [888] ταῦτ' αὐτὰ δῆ 'σθ' ἢ κάμ' ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.
- [889] [Μυρρίνη]: ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
- [890] φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μαμμίᾳ.
- [891] [Κινησιάς]: τί ὡς πονήρα ταῦτα ποιεῖς χάτεραις
- [892] πείθει γυναιξί, κάμε τ' ἄχθεσθαι ποιεῖς
- [893] αὐτῇ τε λυπεῖ;
- [893b] [Μυρρίνη]: μὴ πρόσαγε τὴν χεῖρά μοι.
- [894] [Κινησιάς]: τὰ δ' ἔνδον ὄντα τάμα καὶ σὰ χρήματα
- [895] χεῖρον διατίθης.
- [895b] [Μυρρίνη]: ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.
- [896] [Κινησιάς]: ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
- [897] ὑπὸ τῶν ἀλεκτρυόνων;
- [897b] [Μυρρίνη]: ἐμοιγε νὴ Δία.
- [898] [Κινησιάς]: τὰ δὲ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργίαστά σοι
- [899] χρόνον τοσοῦτόν ἔστιν. οὐ βαδιεῖ πάλιν;
- [900] [Μυρρίνη]: μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτε γε
- [901] καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.
- [901b] [Κινησιάς]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
- [902] ποιήσομεν καὶ ταῦτα.
- [902b] [Μυρρίνη]: τοιγάρ, ἦν δοκῆ,
- [903] κάγωγ' ἅπειμ' ἐκεῖσε· νῦν δ' ἀπομώμοκα.
- [904] [Κινησιάς]: σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίνῃθι μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνου.
- [905] [Μυρρίνη]: οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἔρω γ' ὡς οὐ φιλῶ.
- [906] [Κινησιάς]: φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης ὡς Μύρριον;
- [907] [Μυρρίνη]: ὡς καταγέλαστ' ἐναντίον τοῦ παιδίου;
- [908] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτο γ' οἴκαδ' ὡς Μανῆ φέρε.
- [909] ίδοὺ τὸ μέν σοι παιδίον καὶ δὴ 'κπιδών,
- [910] σὺ δ' οὐ κατακλίνει.
- [910b] [Μυρρίνη]: ποῦ γὰρ ἀν τις καὶ τάλαν
- [911] δράσειε τοῦθος;
- [911b] [Κινησιάς]: ὅπου; τὸ τοῦ Πανὸς καλόν.
- [912] [Μυρρίνη]: καὶ πῶς ἔθ' ἀγνὴ δῆτ' ἀν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;
- [913] [Κινησιάς]: κάλλιστα δήπου λουσαμένη τῇ Κλεψύδρᾳ.
- [914] [Μυρρίνη]: ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω τάλαν;
- [915] [Κινησιάς]: εἰς ἐμὲ τράποιτο· μηδὲν ὄρκου φροντίσῃς.
- [916] [Μυρρίνη]: φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.
- [916b] [Κινησιάς]: μηδαμῶς.
- [917] ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.
- [917b] [Μυρρίνη]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μή σ' ἔγω
- [918] καίπερ τοιοῦτον ὄντα κατακλινῶ χαμαὶ.

- [919] [Κινησιάς]: ἡ τοι γυνὴ φιλεῖ με, δήλη στὶν καλῶς.
- [920] [Μυρρίνη]: ίδοὺ κατάκεισ' ἀνύσας τι, κάγω κεδύομαι.
- [921] καίτοι, τὸ δεῖνα, ψίαθός ἐστ' ἔξοιστέα.
- [922] [Κινησιάς]: ποία ψίαθος; μὴ μοί γε.
- [922b] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἄρτεμιν,
- [923] αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.
- [923b] [Κινησιάς]: δός μοί νυν κύσαι.
- [924] [Μυρρίνη]: ίδού.
- [924b] [Κινησιάς]: παπαιάξ· ἥκε νυν ταχέως πάνυ.
- [925] [Μυρρίνη]: ίδοὺ ψίαθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κεδύομαι.
- [926] καίτοι, τὸ δεῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.
- [927] [Κινησιάς]: ἀλλ' οὐδὲ δέομ' ἔγωγε.
- [927b] [Μυρρίνη]: νὴ Δί' ἀλλ' ἔγω.
- [928] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἡ τὸ πέος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.
- [929] [Μυρρίνη]: ἀνίστασ', ἀναπήδησον.
- [929b] [Κινησιάς]: ἥδη πάντ' ἔχω.
- [930] [Μυρρίνη]: ἄπαντα δῆτα.
- [930b] [Κινησιάς]: δεῦρο νυν ὡς χρύσιον.
- [931] [Μυρρίνη]: τὸ στρόφιον ἥδη λύομαι. μέμνησό νυν.
- [932] μὴ μ' ἔξαπατήσῃς τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [933] [Κινησιάς]: νὴ Δί' ἀπολοίμην ἄρα.
- [933b] [Μυρρίνη]: σισύραν οὐκ ἔχεις.
- [934] [Κινησιάς]: μὰ Δί' οὐδὲ δέομαί γ', ἀλλὰ βινεῖν βούλομαι.
- [935] [Μυρρίνη]: ἀμέλει ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.
- [936] [Κινησιάς]: ἄνθρωπος ἐπιτρίψει με διὰ τὰ στρώματα.
- [937] [Μυρρίνη]: ἔπαιρε σαυτόν.
- [937b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἐπῆρται τοῦτο γε.
- [938] [Μυρρίνη]: βούλει μυρίσω σε;
- [938b] [Κινησιάς]: μὰ τὸν Ἀπόλλω μὴ μέ γε.
- [939] [Μυρρίνη]: νὴ τὴν Ἀφροδίτην ἡν τε βούλη γ' ἡν τε μῆ.
- [940] [Κινησιάς]: εἴθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον ὡς Ζεῦ δέσποτα.
- [941] [Μυρρίνη]: πρότεινέ νυν τὴν χεῖρα κάλείφου λαβών.
- [942] [Κινησιάς]: οὐχ ἥδυ τὸ μύρον μὰ τὸν Ἀπόλλω τουτογί,
- [943] εἰ μὴ διατριπτικόν γε κούκ ζον γάμων.
- [944] [Μυρρίνη]: τάλαιν' ἔγω τὸ Ῥόδιον ἡνεγκον μύρον.
- [945] [Κινησιάς]: ἀγαθόν· ἔσα αὕτ' ὡς δαιμονία.
- [945b] [Μυρρίνη]: ληρεῖς ἔχων.
- [946] [Κινησιάς]: κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρῶτος ἐψήσας μύρον.
- [947] [Μυρρίνη]: λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστον.
- [947b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔτερον ἔχω.
- [948] ἀλλ' ὧζυρὰ κατάκεισο καὶ μὴ μοι φέρε
- [949] μηδέν.
- [949b] [Μυρρίνη]: ποιήσω ταῦτα νὴ τὴν Ἄρτεμιν.
- [950] ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως ὡς φίλτατε
- [951] σπονδὰς ποιεῖσθαι ψηφιεῖ.
- [951b] [Κινησιάς]: βουλεύσομαι.
- [952] ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνὴ
- [953] τά τ' ἄλλα πάντα κάποδείρασ' οίχεται.

Lyrik

- [954] [Κινησιάς]: οἵμοι τί πάθω; τίνα βινήσω
[955] τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθείς;
[956] πῶς ταυτὴνὶ παιδοτροφήσω;
[957] ποῦ Κυναλώπηξ;
[958] μίσθωσόν μοι τὴν τίτθην.
- [959] [Χορὸς Γερόντων]: ἐν δεινῷ γ' ὡ δύστηνε κακῷ
[960] τείρει ψυχὴν ἔξαπατηθείς.
[961] κάγωγ' οἰκτίρω σ' αἰαῖ.
[962] ποῖος γὰρ ἂν ἢ νέφρος ἀντίσχοι,
[963] ποία ψυχή, ποῖοι δ' ὅρχεις,
[964] ποία δ' ὁσφῦς, ποῖος δ' ὅρρος
[965] κατατεινόμενος
[966] καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὅρθρους;
[967] [Κινησιάς]: ὡ Ζεῦ δεινῶν ἀντισπασμῶν.
- [968] [Χορὸς Γερόντων]: ταυτὶ μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
[969] ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.
- [970] [Κινησιάς]: μὰ Δί' ἀλλὰ φίλῃ καὶ παγγλυκερά.
- [971] [Χορὸς Γερόντων]: ποία γλυκερά; μιαρὰ μιαρά.
- [972] [Κινησιάς]: μιαρὰ δῆτ' ὡ Ζεῦ ὡ Ζεῦ·
[973] εἴθ' αὐτὴν ὄσπερ τοὺς θωμοὺς
[974] μεγάλω τυφῷ καὶ πρηστῆρι
[975] ξυστρέψας καὶ ξυγγογγύλας
[976] οἴχοιο φέρων, εἴτα μεθείης,
[977] ἡ δὲ φέροιτ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
[978] κάτ' ἔξαίφνης
[979] περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

Iamben

- [980] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: πᾶς τῶν Ἀσανᾶν ἐστιν ἀ γερωχία
[981] ἢ τοὶ πρυτάνιες; λῶ τι μυσίξαι νέον.
- [982] [Κινησιάς]: σὺ δ' εἴ πότερον ἄνθρωπος ἢ κονίσαλος;
- [983] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: κάρυξ ἐγὼν ὡ κυρσάνιε ναὶ τῷ σιῷ
[984] ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.
- [985] [Κινησιάς]: κάπειτα δόρυ δῆθ' ὑπὸ μάλης ἥκεις ἔχων;
- [986] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα.
- [986b] [Κινησιάς]: ποῖ μεταστρέψει;
[987] τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιᾶς
[988] ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;
- [988b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: παλαιόρ γα ναὶ τὸν Κάστορα
[989] ὄνθρωπος.
- [989b] [Κινησιάς]: ἀλλ' ἔστυκας ὡ μιαρώτατε.
- [990] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγών γα· μηδ' αὖ πλαδδίη.
- [991] [Κινησιάς]: τί δ' ἐστί σοι τοδι;
- [991b] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: σκυτάλα Λακωνικά.
- [992] [Κινησιάς]: εἴπερ γε χαῦτη 'στὶ σκυτάλῃ Λακωνική.
- [993] ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότ' ἐμὲ σὺ τάληθῇ λέγε.
- [994] τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τάν Λακεδαιμονι;
- [995] [Κῆρυξ Λακεδαιμονίων]: ὄρσὰ Λακεδαιμονίων πᾶσα καὶ τοὶ σύμμαχοι
- [996] ἄπαντες ἔστύκαντι· Πελλάνας δὲ δεῖ.
- [997] [Κινησιάς]: ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐνέπεσεν;

[998] **ἀπὸ Πανός;**

[998b] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **οὕκ, ἀλλ' ἄρχεν οἰῶ Λαμπιτώ,**

[999] **ἔπειτα τάλλαι ταὶ κατὰ Σπάρταν ἄμα**

[1000] **γυναῖκες ἢπερ ἀπὸ μιᾶς ὑσπλαγίδος**

[1001] **ἀπῆλασαν τῷς ἄνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.**

[1002] [Κινησιάς]: **πῶς οὖν ἔχετε;**

[1002b] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **μογίομες. ἀν γὰρ τὰν πόλιν**

[1003] **ἄπερ λυχνοφορίοντες ἐπικεκύφαμες.**

[1004] **ταὶ γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτῳ σιγεῖν**

[1005] **έωντι, πρίν γ' ἄπαντες ἐξ ἐνδὸς λόγῳ**

[1006] **σπουδὰς ποιησώμεσθα ποττὰν Ἑλλάδα.**

[1007] [Κινησιάς]: **τοутὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομάμοται**

[1008] **ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.**

[1009] **ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν**

[1010] **αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθαδί.**

[1011] **ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ βουλῇ φράσω**

[1012] **πρέσβεις ἐλέσθαι τὸ πέος ἐπιδείξας τοδί.**

[1013] [Κήρυξ Λακεδαιμονίων]: **ποτάομαι· κράτιστα γὰρ παντὶ λέγεις.**

Chor

Trochäen

[1014] [Χορὸς Γερόντων]: **ούδέν ἔστι θηρίον γυναικὸς ἀμαχώτερον,**

[1015] **οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὕδωρ, οὐδεμία πόρδαλις.**

[1016] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ταῦτα μέντοι σὺ ξυνιεὶς εἴτα πολεμεῖς ἐμοί,**

[1017] **έξδον ὃ πόνηρε σοὶ βέβαιον ἔμ' ἔχειν φίλην;**

[1018] [Χορὸς Γερόντων]: **ώς ἐγὼ μισῶν γυναικας οὐδέποτε παύσομαι.**

[1019] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νῦν δ' οὖν οὐ σε περιόψομαι**

[1020] **γυμνὸν ὄνθ' οὔτως. ὅρῳ γὰρ ὡς καταγέλαστος εἰ.**

[1021] **ἀλλὰ τὴν ἔξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.**

[1022] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δί' οὐ πονηρὸν ἐποιήσατε·**

[1023] **ἀλλ' ὑπ' ὄργης γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.**

[1024] [Χορὸς Γυναικῶν]: **πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνήρ, εἴτ' οὐ καταγέλαστος εἰ.**

[1025] **κεῖ με μὴ λύπεις, ἐγώ σου κὰν τόδε τὸ θηρίον**

[1026] **τούπῃ τώφθαλμῷ λαβοῦσ' ἔξειλον ἀν δὲ νῦν ἔνι.**

[1027] [Χορὸς Γερόντων]: **τοῦτ' ἄρ' ἦν με τούπιτρίβον, δακτύλιος οὐτοσί·**

[1028] **ἐκσκάλευσον αὐτό, κάτα δεῖξον ἀφελοῦσά μοι·**

[1029] **ώς τὸν ὄφθαλμόν γέ μου νὴ τὸν Δία πάλαι δάκνει.**

[1030] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνήρ.**

[1031] **ἥ μέγ' ὃ Ζεῦ χρῆμ' ίδειν τῆς ἐμπίδος ἔνεστί σοι.**

[1032] **οὐχ ὁρᾶς; οὐκ ἐμπίσις ἔστιν ἥδε Τρικορυσία;**

[1033] [Χορὸς Γερόντων]: **νὴ Δί' ὄνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφρεωρύχει,**

[1034] **ώστ' ἐπειδὴ 'Ζηρέθη, ρέει μου τὸ δάκρυον πολύ.**

[1035] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἀλλ' ἀποψήσω σ' ἐγώ, καίτοι πάνυ πονηρὸς εῖ,**

[1036] **καὶ φιλήσω.**

[1036b] [Χορὸς Γερόντων]: **μὴ φιλήσης.**

[1036c] [Χορὸς Γυναικῶν]: **ἥν τε βούλῃ γ' ἦν τε μῆ.**

[1037] [Χορὸς Γερόντων]: **ἀλλὰ μὴ ὥρασ' ἵκοισθ'. ὡς ἐστὲ θωπικαὶ φύσει,**

[1038] **κάστ' ἐκεῖνο τούπος ὅρθως κού κακῶς εἰρημένον,**

[1039] **οὕτε σὺν πανωλέθροισιν οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.**

[1040] **ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τὸ λοιπὸν οὐκέτι**

- [1041] ούτε δράσω φλαῦρον ούδεν οὕθ' ὑφ' ὑμῶν πείσομαι.
[1042] ἀλλὰ κοινῇ συσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

Chor

Strophe 1

- [1043] [Χορός]: οὐ παρασκευαζόμεσθα
[1044] τῶν πολιτῶν ούδεν' ὡς νδρες
[1045] φλαῦρον εἰπεῖν ούδε τέ ξν.
[1046] ἀλλὰ πολὺ τούμπαλιν πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν
[1047] καὶ δρᾶν· ίκανὰ γὰρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακείμενα.
[1048] ἀλλ' ἐπαγγελέτω πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή,
[1049] εἴ τις ἀργυρίδιον δεῖται
[1050] λαβεῖν μνᾶς ἢ δύ' ἢ τρεῖς,
[1051] ώς τὸ πόλλον ἔσω στὶν τὸ
[1052] κάχομεν βαλλάντια.
[1053] κάν ποτ' εἰρήνη φανῆ,
[1054] δοτις ἀν νυνὶ δανείσηται
[1055] παρ' ἡμῶν,
[1056] ἀν λάβῃ μηκέτ' ἀποδῷ.
[1057]

Antistrophe 1

- [1058] [Χορός]: ἐστιάν δὲ μέλλομεν ξένους
[1059] τινὰς Καρυστίους, ἄνδρας
[1060] καλούς τε κάγαθούς.
[1061] κάστιν ἔτ' ἔτνος τι· καὶ δελφάκιον ἦν τί μοι,
[1062] καὶ τοῦτο τέθυχ', ώς τὰ κρέας ἔδεσθ' ἀπαλὰ καὶ καλά.
[1063] ἥκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ τήμερον· πρῶ δὲ χρὴ
[1064] τοῦτο δρᾶν λελουμένους αὖ
[1065] τούς τε καὶ τὰ παιδία, εἴτ' εἴσω βαδίζειν,
[1066] μηδὲ ἐρέσθαι μηδένα,
[1067] ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς
[1068] ώσπερ οἴκαδ' εἰς ἐαυτῶν
[1069] γεννικῶς, ώς
[1070] ἡ θύρα κεκλήσεται.
[1071]

Anapäste

- [1072] [Χορός]: καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἰδὶ πρέσβεις ἔλκοντες ὑπήνας
[1073] χωροῦσ', ώσπερ χοιροκομεῖον περὶ τοῖς μηροῖσιν ἔχοντες.
[1074] ἄνδρες Λάκωνες πρῶτα μέν μοι χαίρετε,
[1075] εἴτ' εἴπαθ' ἡμῖν πῶς ἔχοντες ἥκετε.
[1076] [Λάκων]: τί δεῖ ποθ' ὑμὲς πολλὰ μυσίδειν ἔπη;
[1077] ὁρῆν γὰρ ἔξεσθ' ώς ἔχοντες ἵκομες.
[1078] [Χορός]: βαβαί· νενεύρωται μὲν ἥδε συμφορὰ
[1079] δεινῶς, τεθερμῶσθαί γετ τείρον φαίνεται.
[1080] [Λάκων]: ἄφατα. τί κα λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σέλει
[1081] παντά τις ἐλσῶν ἀμὲν εἰράναν σέτω.
[1082] [Χορός]: καὶ μὴν ὁρῶ καὶ τούσδε τοὺς αὐτόχθονας
[1083] ώσπερ παλαιστὰς ἄνδρας ἀπὸ τῶν γαστέρων

- [1084] Θαίμάτι' ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
 [1085] ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.
 [1086] [Ἀθηναῖος]: τίς ἀν φράσεις ποῦ στιν ἡ Λυσιστράτη;
 [1087] ὡς ἄνδρες ἡμεῖς ούτοι τοιουτοιί.
 [1088] [Χορός]: χαύτη ξυνάδει χήτερα ταύτη νόσω.
 [1089] ἢ που πρὸς ὅρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;
 [1090] [Ἀθηναῖος]: μὰ Δί' ἀλλὰ ταυτὶ δρῶντες ἐπιτετρίμμεθα.
 [1091] ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
 [1092] οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ κλεισθένη βινήσομεν.
 [1093] [Χορός]: εἰ σωφρονεῖτε, θαίμάτια λήψεσθ', ὅπως
 [1094] τῶν Ἐρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὅψεται.
 [1095] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.
 [1095b] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ
 [1096] παντὶ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.
 [1097] [Ἀθηναῖος]: ὁ χαίρετ' ὁ Λάκωνες· αἰσχρά γ' ἐπάθομεν.
 [1098] [Λάκων]: ὁ Πολυχαρείδα δεινά κ' αὖ πεπόνθεμες,
 [1099] αἱ εἶδον ἀμὲ τῶνδρες ἀμπεφλασμένως.
 [1100] [Ἀθηναῖος]: ἄγε δὴ Λάκωνες αὕθ' ἔκαστα χρὴ λέγειν.
 [1101] ἐπὶ τὶ πάρεστε δεῦρο;
 [1101b] [Λάκων]: περὶ διαλλαγῶν
 [1102] πρέσβεις.
 [1102b] [Ἀθηναῖος]: καλῶς δὴ λέγετε· χήμεῖς τουτογί.
 [1103] τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράην,
 [1104] ἥπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἀν μόνη;
 [1105] [Λάκων]: ναὶ τῷ σιώ καν λῆτε τὸν Λυσίστρατον.
 [1106] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἕοικε, δεῖ καλεῖν.
 [1107] αύτὴ γάρ, ὡς ἥκουσεν, ἥδ' ἔξερχεται.

Anapäste

- [1108] [Χορός]: χαῖρ' ὁ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέσθαι
 [1109] δεινὴν δειλὴν ἀγαθὴν φαύλην σεμνὴν ἀγανὴν πολύπειρον.
 [1110] ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἐλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἴννγι
 [1111] συνεχώρησάν σοι καὶ κοινῇ τάγκλήματα πάντ' ἐπέτρεψαν.
 [1112] [Λυσιστράτη]: ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
 [1113] ὄργῶντας ἀλλήλων τε μὴ 'κτειρωμένους.
 [1114] τάχα δ' εἴσομαι 'γώ. ποῦ στιν ἡ Διαλλαγή;
 [1115] πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Λακωνικούς,
 [1116] καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ μηδ' αὐθαδικῇ,
 [1117] μηδ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 [1118] ἀλλ' ὡς γυναῖκας είκός, οἰκείως πάνυ,
 [1119] ἦν μὴ διδῷ τὴν χειρα, τῆς σάθης ἄγε.
 [1120] ἵθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγε,
 [1121] οὐ δ' ἀν διδῶσι πρόσαγε τούτους λαβομένη.
 [1122] ἄνδρες Λάκωνες στῆτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 [1123] ἐνθένδε δ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 [1124] ἐγὼ γυνὴ μέν είμι, νοῦς δ' ἔνεστί μοι,
 [1125] αύτῃ δ' ἐμαυτῇς οὐ κακῶς γυνώμης ἔχω,
 [1126] τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 [1127] πολλοὺς ἀκούσασ' οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 [1128] λαβοῦσα δ' ὑμᾶς λοιδορῆσαι βούλομαι
 [1129] κοινῇ δικαίως, οἱ μιᾶς ἐκ χέρνιβος

- [1130] βωμοὺς περιρραίνοντες ὥσπερ ξυγγενεῖς
[1131] Ὄλυμπίασιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ πόσους
[1132] εἴποιμ' ἀν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δέοι;
[1133] ἔχθρῶν παρόντων βαρβάρων στρατεύματι
[1134] Ἐλληνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
[1135] εἰς μὲν λόγος μοι δεῦρ' ἀεὶ περαίνεται.
- [1136] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαί γ' ἀπεψωλημένος.
- [1137] [Λυσιστράτη]: εἴτ' ὡς Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέψομαι,
[1138] οὐκ ἵσθ' ὅτ' ἔλθων δεῦρο Περικλείδας ποτὲ
[1139] ὁ Λάκων Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
[1140] ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὡχρὸς ἐν φοινικίδι
[1141] στρατιὰν προσαιτῶν; ἡ δὲ Μεσσήνη τότε
[1142] ὑμῖν ἐπέκειτο χῶ θεός σείων ἄμα.
[1143] ἔλθων δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίοις
[1144] Κίμων ὅλην ἔσωσε τὴν Λακεδαίμονα.
[1145] ταῦτὶ παθόντες τῶν Ἀθηναίων ὅπο
[1146] δηοῦτε χώραν, ἥς ὑπ' εὖ πεπόνθατε;
- [1147] [Ἀθηναῖος]: ἀδικοῦσιν οὗτοι νὴ Δί' ὡς Λυσιστράτη.
- [1148] [Λάκων]: ἀδικίομες· ἀλλ' ὁ πρωκτὸς ἄφατον ὡς καλός.
- [1149] [Λυσιστράτη]: ὑμᾶς δ' ἀφήσειν τοὺς Ἀθηναίους μ' οἴει;
[1150] οὐκ ἵσθ' ὅθ' ὑμᾶς οἱ Λάκωνες αὐθις αὖ
[1151] κατωνάκας φοροῦντας ἔλθόντες δορὶ
[1152] πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπώλεσαν,
[1153] πολλοὺς δ' ἐταίρους Ἰππίου καὶ ξυμμάχους,
[1154] ξυνεκμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
[1155] κήλευθέρωσαν κάντὶ τῆς κατωνάκης
[1156] τὸν δῆμον ὑμῶν χλαιῖναν ἡμπέσχον πάλιν;
- [1157] [Λάκων]: οὕπα γυναῖκ' ὅπωπα χαῖωτεραν.
- [1158] [Ἀθηναῖος]: ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.
- [1159] [Λυσιστράτη]: τί δῆθ' υπηργμένων γε πολλῶν κάγαθῶν
[1160] μάχεσθε κού παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
[1161] τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε τί τούμποδῶν;
- [1162] [Λάκων]: ἀμές γε λῶμες, αἱ τις ἀμὶν τῶγκυκλον
[1163] λῃ τοῦτ' ἀποδόμεν.
- [1163b] [Λυσιστράτη]: ποῖον ὡς τᾶν;
- [1163c] [Λάκων]: τὰν Πύλον,
- [1164] ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάττομες.
- [1165] [Ἀθηναῖος]: μὰ τὸν Ποσειδῶ τοῦτο μέν γ' οὐ δράσετε.
- [1166] [Λυσιστράτη]: ἄφετ' ὕγάθ' αὐτοῖς.
- [1166b] [Ἀθηναῖος]: κἄτα τίνα κινήσομεν;
- [1167] [Λυσιστράτη]: ἔτερόν γ' ἀπαιτεῖτ' ἀντὶ τούτου χωρίον.
- [1168] [Ἀθηναῖος]: τὸ δεῖνα τοίνυν παράδοθ' ἡμῖν τουτονὶ
- [1169] πρώτιστα τὸν Ἐχινοῦντα καὶ τὸν Μηλιᾶ
- [1170] κόλπον τὸν ὅπισθεν καὶ τὰ Μεγαρικὰ σκέλη.
- [1171] [Λάκων]: οὐ τῷ σιώ οὐχὶ πάντα γ' ὡς λισσάνιε.
- [1172] [Λυσιστράτη]: ἔστε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.
- [1173] [Ἀθηναῖος]: ἥδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδὺς βούλομαι.
- [1174] [Λάκων]: ἐγὼ δὲ κοπραγωγεῖν γα τπρῶτατ ναὶ τῷ σιώ.
- [1175] [Λυσιστράτη]: ἐπὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσετε.
- [1176] ἄλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε καὶ
- [1177] τοῖς ξυμμάχοις ἔλθόντες ἀνακοινώσατε.
- [1178] [Ἀθηναῖος]: ποίοισιν ὡς τᾶν ξυμμάχοις; ἔστύκαμεν.

[1179] οὐ ταύτα δόξει τοῖσι συμμάχοισι νῷν
[1180] βινεῖν ἅπασιν;

[1180b] [Λάκων]: τοῖσι γῷν ναὶ τῷ σιὰ
[1181] ἀμοῖσι.

[1181b] [Ἀθηναῖος]: καὶ γὰρ ναὶ μὰ Δία Καρυστίοις.
[1182] [Λυσιστράτη]: καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
[1183] ὅπως ἀν αἱ γυναῖκες ύμᾶς ἐν πόλει
[1184] ξενίσωμεν ὃν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
[1185] ὅρκους δ' ἔκει καὶ πίστιν ἀλλήλοις δότε.
[1186] κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ύμῶν λαβὼν
[1187] ἄπεισ' ἔκαστος.

[1187b] [Ἀθηναῖος]: ἀλλ' ἴωμεν ὡς τάχος.
[1188] [Λάκων]: ἄγ' ὅπα τυ λῆς.
[1188b] [Ἀθηναῖος]: νὴ τὸν Δί' ὡς τάχιστ' ἄγε.

Antistrophe 2

[1189] [Χορός]: στρωμάτων δὲ ποικίλων καὶ
[1190] χλανιδίων καὶ ξυστίδων καὶ
[1191] χρυσίων, ὅσ' ἔστι μοι,
[1192] οὐ φθόνος ἔνεστί μοι πᾶσι παρέχειν φέρειν
[1193] τοῖς παισίν, ὅπόταν τε θυγάτηρ τινὶ κανηφορῇ.
[1194] πᾶσιν ὑμῖν λέγω λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
[1195] χρημάτων νῦν ἔνδοθεν, καὶ
[1196] μηδὲν οὕτως εὖ σεσημάν
[1197] θαι τὸ μὴ οὐχὶ^λ
[1198] τοὺς ῥύπους ἀνασπάσαι,
[1199] χάττ' ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν.
[1200] ὄψεται δ' οὐδὲν σκοπῶν, εἰ
[1201] μή τις ὑμῶν
[1202] ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.

Antistrophe 3

[1203] [Χορός]: εί **δέ τω μὴ σῖτος** ύμῶν
[1204] **ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας** καὶ
[1205] **σμικρὰ πολλὰ παιδία,**
[1206] **ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν πυρίδια λεπτὰ μέν**
[1207] **ό δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανί**
[1208] **δστις οὖν βούλεται τῶν πενήτων ἵτω**
[1209] **εἰς ἐμοῦ σάκκους ἔχων καὶ**
[1210] **κωρύκους, ὡς λήψεται πυ**
Weizen
[1211] **ρούς· οἱ Μανῆς δ'**
[1212] **οὐμὸς αὐτοῖς ἐμβαλεῖ.**
[1213] **πρός γε μέντοι τὴν Θύραν**
[1214] **προσαγορεύω μὴ βαδίζειν**
[1215] **τὴν ἐμήν, ἀλλ'**
[1215a] **εὐλαβεῖσθαι τὴν κύνα.**

Lyrische Szene

- [1216] [Αθηναῖος A.]: : ἄνοιγε τὴν Θύραν· παραχωρεῖν οὐ θέλεις;
[Αθηναῖος] nicht willst du;
- [1217] : ὑμεῖς τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
[Αθηναῖος] der Fackel
- [1218] : ὑμᾶς κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.
[Αθηναῖος] der Ort.
- [1219] : οὐκ ἀν ποιήσαιμ'. εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,
[Αθηναῖος] dieses zu tun,
- [1220] : ὑμῖν χαρίσασθαι, προσταλαιπωρήσομεν.
[Αθηναῖος] Gefallen zu tun, werden wir zusätzlich mühen uns.
- [1221] [Αθηναῖος B.]: χῆμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.
- [1222] [Αθηναῖος A.]: : οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρά.
[Αθηναῖος] Haare lang.
- [1223] : οὐκ ἄπιθ', ὅπως ἀν οἱ Λάκωνες ἔνδοθεν
[Αθηναῖος] Lakedaimonier drinnen
- [1224] : καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;
[Αθηναῖος] weg gehen mögen gut bewirtet seiend;
- [1225] [Αθηναῖος B.]: : οὕπια τοιοῦτον συμπόσιον ὅπωπ' ἐγώ.
[Αθηναῖος] habe gesehen ich.
- [1226] : ἦ καὶ χαρίεντες ἥσαν οἱ Λακωνικοί.
[Αθηναῖος] die Lakonischen-
- [1227] : ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ συμπόται σοφώτατοι.
[Αθηναῖος] Zech genossen weisesten.
- [1228] [Αθηναῖος A.]: : ὁρθῶς γ', ὅτιὴ νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
[Αθηναῖος] nicht sind wir gesund.
- [1229] : ἦν τοὺς Αθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,
[Αθηναῖος] überzeuge sprechend seiend,
- [1230] : μεθύοντες ἀεὶ πανταχοὶ πρεσβεύσομεν.
[Αθηναῖος] überall werden wir Gesandtschaften führen.
- [1231] : νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν ἐς Λακεδαίμονα
[Αθηναῖος] nach Lakedaimon
- [1232] : νήφοντες, εὐθὺς βλέπομεν ὅ τι ταράξομεν.
[Αθηναῖος] irgend werden wir auf röhren-
- [1233] : ὕσθ' ὅ τι μὲν ἀν λέγωσιν οὐκ ἀκούομεν,
[Αθηναῖος] nicht hören wir,
- [1234] : ἀ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπονενοήκαμεν,
[Αθηναῖος] dieses haben wir unterstellt,
- [1235] : ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταύτᾳ τῶν αὐτῶν πέρι.
[Αθηναῖος] gleichen über.
- [1236] : νυνὶ δ' ἄπαντ' ἥρεσκεν· ὕστ' εἰ μέν γέ τις
[Αθηναῖος] doch irgendwer
- [1237] : ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δέον,
[Αθηναῖος] singen nötig seiend,
- [1238] : ἐπηνέσαμεν ἀν καὶ προσεπιωρκήσαμεν.
[Αθηναῖος] und hinzu schworen wir.
- [1239] : ἀλλ' οὐτοὶ γὰρ αὖθις ἔρχονται πάλιν
[Αθηναῖος] kommen sie wieder
- [1240] : ἐς ταύτον. οὐκ ἔρρήσετ' ὡς μαστιγίαι;
[Αθηναῖος] o Geißel würdige;
- [1241] [Αθηναῖος B.]: : νὴ τὸν Δί' ὡς ἡδη γε χωροῦσ' ἔνδοθεν.
[Αθηναῖος] gehen sie von innen.
- [1242] [Λάκων]: ὡς Πολυχαρείδα λαβὲ τὰ φυσατήρια,
- [1243] ἵν' ἐγὼ διποδιάξω τε κάείσω καλὸν
- [1244] ἐς τὰς Ἀσαναίως τε † καὶ ἐς ἡμᾶς ἄμα †.
- [1245] [Αθηναῖος]: λαβὲ δῆτα τὰς φυσαλλίδας πρὸς τῶν θεῶν,
- [1246] ὡς ἥδομαί γ' ὑμᾶς ὄρχουμένους.

Lyrik

[1247] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **όρμασν**

[1248] τῶς κυρσανίως ὡ **Μναμούνα**
[1249] τάν τ' ἐμὰν **Μῶαν**, ἄτις
[1250] οἴδεν ἀμὲ τῶς τ' **Ἄσαναίως**,
[1251] ὅκα τοὶ μὲν ἐπ' **Ἀρταμιτίω**
[1252] πρώκροον σιοείκελοι
[1253] ποττὰ κᾶλα τῶς **Μήδως** τ' ἐνίκων,
[1254] ἀμὲ δ' αὖ **Λεωνίδας**
[1255] ἄγεν ἄπερ τῶς **κάπρως**
[1256] θάγοντας οἰῶ τὸν **όδόντα**.
[1257] πολὺς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς † ἥνσει †,
πολὺς δ' ἀμφὶ καττῶν σκελῶν ἀφρὸς **ἴετο**.
[1260] ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσως
τᾶς ψάμμας τοὶ **Πέρσαι**.
[1262] ἀγροτέρα σηροκτόνε
μόλε δεῦρο παρσένε σιὰ
ποττὰς σπονδάς,
[1265] ώς συνέχης πολὺν ἀμὲ **χρόνον**.
[1266] νῦν δ' αὖ φιλία τ' αἰὲς εὔπορος εἴη
ταῖς **συνθήκαις**,
καὶ τᾶν αἱμυλᾶν ἀλωπέκων παυσαίμεθα.
[1269] ὧ δεῦρ' **ἴθι δεῦρ'** ὡ
κυναγὴ παρσένε.
[1273] [Ἀθηναῖος]: **ἄγε νυν ἐπειδὴ τάλλα πεποίηται καλῶς**,
ἀπάγεσθε ταύτας ὡ **Λάκωνες**, τάσδε τε
[1275] ὑμεῖς· **ἄνηρ δὲ παρὰ γυναῖκα καὶ γυνὴ**
στήτω παρ' **ἄνδρα, κάτ' ἐπ' ἀγαθαῖς συμφοραῖς**
[1277] **όρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα**
τὸ **λοιπὸν** αὖθις μὴ **'ξαμαρτάνειν** **ἔτι**.

Lyrik

[1279] [Χορὸς Αθηναιῶν]: **πρόσαγε χορόν, ἔπαγε δὲ Χάριτας**,
[1280] **ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἀρτεμιν**,
[1281] **ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον**
Ίήιον
[1283] **εὔφρον'**, **ἐπὶ δὲ Νύσιον**,
[1284] δος μετὰ **μαινάσι Βάκχιος** **ὅμμασι δαίεται**,
[1285] **Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε**
πότνιαν **ἄλοχον ὄλβιαν**.
[1287] **εῖτα δὲ δαίμονας, οἵς ἐπιμάρτυσι**
χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
[1289] **Ἡσυχίας** πέρι τῆς ἀγανόφρονος,
[1290] **ἥν ἐποίησε θεὰ Κύπρις**.
[1291] **ἄλαλαι ἵη παιήων**.
[1292] **αἴρεσθ' ἄνω ιαί,**
[1293] **ώς ἐπὶ νίκη ιαί.**
[1294] **εύοι εύοι, εύαί εύαί**.
[1295] [Ἀθηναῖος]: **πρόφατινε δὴ σὺ Μοῦσαν** ἐπὶ **νέαν νέαν**.

Lyrik

[1296] [Χορὸς Λακεδαιμονίων]: **Ταύγετον αὖτ' ἔραυνὸν ἐκλιπῶα**
[1297] **Μῶσα μόλε Λάκαινα πρεπτὸν ἀμὶν**
[1298] **κλέωα τὸν Ἀμύκλαις σὸν**
[1300] **καὶ χαλκίοικον Ἄσάναν,**
[1301] **Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,**
[1302] **τοὶ δὴ πὰρ Εὐρώταν ψιάδδοντι.**
[1303] **εἴσα μάλ' ἔμβη**
[1304] **ῷ εἴσα κοῦφα πάλλων,**
[1305] **ώς Σπάρταν ὑμνίωμες,**
[1306] **τῷ σιῶν χοροὶ μέλοντι**
[1307] **καὶ ποδῶν κτύπος,**
[1308] **ἄ τε πῶλοι τὰὶ κόραι**
[1309] **πὰρ τὸν Εὐρώταν**
[1310] **ἀμπάλλοντι πυκνὰ ποδοῖν**
[1311] **ἀγκονίωαι,**
[1312] **ταὶ δὲ κόμαι σείονθ' ἄπερ Βακχᾶν**
[1313] **Θυρσαδδῶαν καὶ παιδδωῶν.**
[1314] **ἀγεῖται δ' ἀ Λήδας παῖς**
[1315] **ἀγνὰ χοραγὸς εὐπρεπῆς.**
[1316] **ἄλλ' ἄγε κόμαν παραμπύκιδε χερί, ποδοῖν τε πάδη**
[1319] **ἄ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἀμῷ ποίει χορωφελήταν.**
[1320] **καὶ τὰν σιὰν δ' αὖ τὰν κρατίσταν Χαλκίοικον ὕμνει τὰν πάμμαχον.**